

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ .. (สมัยสามัญ.....)

วัน.....

อ.พ. ../๒๕๕..

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดย นายศักดา คงเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๒. เสนอโดย นายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมีได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมทางผู้เสนอจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ พิจารณา

๓. เสนอโดย นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน กับคณะ (ปัจจุบัน คือ พรรคเพื่อไทย) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมีได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมทางผู้เสนอจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ พิจารณา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๓๓๖ เสียง ไม่รับหลักการไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

โดยพิจารณาในวาระที่สอง เรียงตามลำดับ มาตรา และลงมติในวาระที่สาม โดยลงมติ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๑๗๓ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๔๔ เสียง งดออกเสียง ๒๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ เสียง ทั้งนี้ เพื่อให้ วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้มีการเพิ่มข้อสังเกตและที่ ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติ เห็นชอบด้วยคะแนน ๒๑๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๔ เสียง และงดออกเสียง ๔๔ เสียง

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจ ออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียก บุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมี ผลบังคับซึ่งจะส่งผลต่อการพิจารณาของ คณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและ ได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. มีทั้งหมด ๑๗ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

๓. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการ วิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา (ร่างมาตรา ๔)

๗.๒ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ (ร่างมาตรา ๕)

๗.๓ กำหนดให้ในกรณีหากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๖)

๗.๔ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (ร่างมาตรา ๗)

๗.๕ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นไม่จัดส่งเอกสารหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้น หรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๘)

๗.๖ กำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๙)

๗.๗ กำหนดให้ผู้ที่คณะกรรมการมีการ มีหนังสือเชิญหรือมีคำสั่งเรียกให้มาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๐)

๗.๘ กำหนดให้ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือ ส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่ เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือ ผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตาม ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือ วุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๑)

๗.๙ กำหนดให้การกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการ มีการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีต่อไป (ร่างมาตรา ๑๖)

๘. บทกำหนดโทษ

(ร่างมาตรา ๑๒ - ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็น ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วน ท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดส่ง เอกสาร หรือ แจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการ ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาธารณคดี ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๒)
- : ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้น สารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ธันวาคม ๒๕๕๓

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวภิญชิตา กิติโยดม นิตกร ๖ นายสุภณัฐ ศิริทอง วิทยากร ๓
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
นางสาวอลงกรณ์ ดันเบ็ด เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคาร รัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ๕
- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)
 - ๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง
ชั้นรับหลักการ ๑๑
 - ๒. ประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา
 - ๒.๑ ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ๑๔
 - ๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๑๗
 - ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๒๖

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

- ที่มาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด
มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา
สอบสวนหรือศึกษา ๒๗
- ตาราง การลงโทษของรัฐสภาในต่างประเทศ ๓๓
- อำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสารหรือบุคคล
และระบบคณะกรรมการรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส ๔๓
- บทความจากสื่อมวลชน นักวิชาการค่านกฎหมายเสริมอำนาจ
คณะกรรมการเพิ่มอัตราโทษแรง - ปกปิดข้อมูล ๕๐

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๑)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๒) (๑๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๒๙)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (๓๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดยนายศักดิ์ดา คงเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๒. เสนอโดยนายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ อนึ่ง โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมิได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมทางผู้เสนอจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ พิจารณา

๓. เสนอโดยนายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน กับคณะ (ปัจจุบัน คือ พรรคเพื่อไทย) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อนึ่ง โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมิได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมทางผู้เสนอจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ พิจารณา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายศักดิ์ดา คงเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) โดยที่ประชุมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ทั้ง ๓ ฉบับนั้น มีหลักการเป็นไปในทำนองเดียวกันจึงเห็นควรให้นำมาพิจารณารวมกัน โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นหลักการในการพิจารณา ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับซึ่งจะส่งผลดีต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับด้วยคะแนนเสียง ๓๓๖ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

* ๑. นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายศักดิ์ดา คงเพชร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายปัญญา ศรีปัญญา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายนิโรธ สุนทรเลขา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายปรีชา มุสิกกุล	กรรมการที่ปรึกษา
๘. นายวัชร เพชรทอง	โฆษกคณะกรรมการ
๙. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายสรวงค์ เทียนทอง	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	เลขานุการคณะกรรมการ
* ๑๒. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
* ๑๓. นายดล บุนนาค	* ๑๔. นายวิรัช จีระแพทย์
* ๑๕. นางกิตติมา อังกินันท์	๑๖. นายประชา ประสพดี
๑๗. นายอิทธิเดช แก้วหลวง	๑๘. นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล
๑๙. นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	๒๐. นายเจริญ จรรย์โกมล

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๒๑. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	๒๒. นายพ้อง ชีวานันท์
๒๓. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์	๒๔. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี
๒๕. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	๒๖. นายวิรัช ร่มเย็น
๒๗. นายนิพนธ์ บุญญามณี	*๒๘. นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน
๒๙. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๓๐. นางอานิก อัมระนันท์
๓๐. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๓๑. นายธานี เทือกสุบรรณ
๓๑. นายเฉลิมชาติ การุญ	๓๒. นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์
๓๕. นายคงกฤษ ห่วงิยไธ	๓๖. นายชาดา ไทยเศรษฐ์

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันพุธที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และได้มีการพิจารณาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เพื่อนำมาพิจารณาทบทวนใหม่ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติยินยอมให้ถอนร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ตามที่ร้องขอ

ต่อมา ได้มีการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตราในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๐ และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ และวันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓

ภายหลังการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึงมาตรา ๕ ที่ประชุมได้มีมติให้ถอนร่างพระราชบัญญัติฯ ไปปรับปรุงใหม่อีกครั้ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๓^๑

หลังจากนั้น ได้มีการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยพิจารณาเรียงมาตราจนถึงมาตรา ๘ ประธานในที่ประชุมได้มีคำสั่ง

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๓ กำหนดว่า

“ญัตติที่บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมแล้ว หากผู้เสนอญัตติจะถอนญัตติหรือจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะถอนชื่อจาก การเป็นผู้ร่วมกันเสนอ หรือผู้รับรองจะถอนการรับรองญัตติจะต้องได้รับความยินยอมของที่ประชุม”

เลื่อนการประชุมไปในการประชุมคราวต่อไป ซึ่งการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณา มาตรา ๘ เพื่อลงมติปรากฏว่าองค์ประชุมไม่ครบ ประธานจึงได้มีคำสั่งปิดการประชุม และสั่งเลื่อน การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งต่อไป

ต่อมาได้มีการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อไปในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา ตั้งแต่มตรา ๘ จนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๒

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๑๗๓ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๔๔ เสียง งดออกเสียง ๒๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ เสียง แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมาธิการสามัญ ประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๓ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ได้พิจารณาและเห็นควรมอบหมายให้ คณะอนุกรรมาธิการพิจารณาศึกษาการบังคับใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ในคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะอนุกรรมาธิการดังกล่าวรายงาน ต่อที่ประชุมวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนั้นสมาชิกอาจ ขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าย่างขัดแย้งกันอยู่”

^๓ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ บัญญัติว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใด ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือ วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้วให้คณะกรรมาธิการดังกล่าวรายงาน ต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับซึ่งจะส่งผลต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการการ” หมายความว่า คณะกรรมการการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

“ประธานคณะกรรมการธิการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการธิการสามัญและ
คณะกรรมการธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ
หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้ง
เป็นคณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก
ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา
ตั้งเป็นคณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก
ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือ
วุฒิสภา แล้วแต่กรณี

๘.๒ กำหนดให้คณะกรรมการธิการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือ
เรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา
สอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ คณะกรรมการธิการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือ
เรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา
สอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจ
หน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้
บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

โดยตรงในแต่ละองค์การตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดินให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

๘.๓ กำหนดให้ในกรณีหากคณะกรรมการการเลือกตั้งให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งใด หากคณะกรรมการการเลือกตั้งให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นควรให้บุคคลตามวรรคหนึ่งส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๔ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นคำแถลงหรือความคิดเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๕ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นไม่จัดส่งเอกสารหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้น หรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการโดยอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

๘.๖ กำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

(๓) ส่งทางโทรสาร

(๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว

๘.๗ กำหนดให้ผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญหรือมีคำสั่งเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ หรือมีคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

๘.๘ กำหนดให้ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘ ต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยเนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี

๘.๙ กำหนดให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

๙. บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๑๒ - ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการ
ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการ
ตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. แลกเปลี่ยนหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามลำดับดังต่อไปนี้

๑.๑ นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการมาธิการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นายศักดิ์ดา คงเพชร กับคณะ ในฐานะผู้เสนอร่วม

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการมาธิการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้คณะกรรมการมาธิการสามัญและวิสามัญมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ได้ และในรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้คำสั่งมีผลบังคับได้จะต้องดำเนินการออกกฎหมายขึ้นมารองรับ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการที่กระทำ การพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาของคณะกรรมการมาธิการมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลังจากที่ได้แถลงหลักการและเหตุผลแล้ว นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ได้อภิปรายเพิ่มเติมว่า

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ กำหนดให้คณะกรรมการมาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายออกมารองรับบทบัญญัติดังกล่าวไว้ ทำให้คณะกรรมการมาธิการมีปัญหาในการทำงาน ดังนั้น

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

ถ้ามีกฎหมายฉบับนี้ จะทำให้มีประโยชน์มากเพราะคณะกรรมการการจะสามารใช้อำนาจของคณะกรรมการเชิญบุคคลมาชี้แจงได้

๑.๒ นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เสนอโดย นายทิวา เงินยวง กับคณะ ในฐานะผู้เสนอร่วม

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับซึ่งจะส่งผลดีต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลังจากที่ได้แถลงหลักการและเหตุผลแล้ว นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้อภิปรายเพิ่มเติมถึงความจำเป็นที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

(๑) เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ วรรคสอง ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งถือว่าเป็นระบบการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน

(๒) เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ

(๒.๑) คณะกรรมการการสามารถเชิญผู้มาชี้แจงได้โดยตรงพร้อมทั้งในหนังสือเชิญประชุมได้ระบุเหตุผลและประเด็นที่ซักถามไว้ล่วงหน้า

(๒.๒) ในกรณีที่มีการมอบหมายให้ผู้อื่นมาชี้แจงแทนนั้นตามร่างพระราชบัญญัตินี้ระบุให้บุคคลที่มาชี้แจงแทนนั้นจะต้องผูกพันตนต่อคำแถลงหรือความคิดเห็นที่มาชี้แจงไว้ด้วย

(๒.๓) กรณีที่คณะกรรมการหลายคณะเชิญผู้มาชี้แจงในเรื่องเดียวกันผู้มาชี้แจงสามารถอ้างคำแถลง เอกสารที่ได้มาชี้แจงในคณะกรรมการหนึ่งใช้กับคณะกรรมการอื่นได้

(๒.๔) ได้มีการกำหนดให้กรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

**๑.๓ นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลง
หลักการและเหตุผล ดังนี้**

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้คณะกรรมการการสามัญและวิสามัญมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ได้ และในรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้คำสั่งมีผลบังคับได้จะต้องดำเนินการออกกฎหมายขึ้นมารองรับ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการที่กระทำ การพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลังจากที่ได้แถลงหลักการและเหตุผลแล้ว นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้อภิปรายเพิ่มเติมว่า

สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลมาชี้แจง และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีกฎหมายออกมารองรับโดยเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องการให้การพิจารณาศึกษาและสอบสวนของคณะกรรมการก่อเกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ต่อในเรื่องที่พิจารณาศึกษาและเป็นไปตามกรอบอำนาจหน้าที่ในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งที่ผ่านมา คือ คณะกรรมการไม่มีอำนาจที่จะให้บุคคลใดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือส่งเอกสารต่อคณะกรรมการได้ และเพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงขอเสนอให้ที่ประชุมรับหลักการเพื่อพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สาม ต่อไป

เมื่อผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ได้แถลงหลักการและเหตุผลเสร็จแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอย่างกว้างขวาง และได้ตั้งข้อสังเกตเพื่อเป็นข้อเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้ได้ปรับแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. ปัจจุบันการเชิญผู้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการนั้นเป็นไปด้วยความยากลำบากมาก เพราะส่วนใหญ่จะให้ตัวแทนมาชี้แจงแทน ซึ่งทำให้ไม่ทราบข้อเท็จจริงที่ชัดเจน กฎหมายฉบับนี้ได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่มาชี้แจงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรไว้ ถือเป็นมาตรการ

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการการเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและทำให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. หลายครั้งที่คณะกรรมการไม่ได้ข้อเท็จจริงที่แท้จริง มีการปิดบังข้อเท็จจริงให้ความเท็จ จึงควรมีการบัญญัติให้กรณีเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือนำเอกสารที่ไม่ถูกต้องแสดงตามข้อเท็จจริง ให้มีการลงโทษผู้นั้นด้วยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการ และกรณีที่มีการเชิญผู้บริหารองค์กรต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่จะมีการมอบอำนาจให้ผู้แทนมาชี้แจงแทน ดังนั้น ถ้าผู้นั้นให้การเท็จต้องถือว่าผู้มอบอำนาจให้การเท็จต่อคณะกรรมการด้วย

๓. ความครอบคลุมของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ในร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า “คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา” เท่านั้น ดังนั้นคณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภาจะอยู่ภายใต้คำนิยามของคำว่า “คณะกรรมการ” หรือไม่

๔. ควรคำนึงถึงเรื่องของการใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ที่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการด้วย เพราะเนื่องจากไม่มีงบประมาณส่วนนี้ จึงควรมีการประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติม

ภายหลังที่จบการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๓๓๖ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาโดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๒. ประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง

หลังจากที่คณะกรรมการวิสามัญ ได้รายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ... ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายในชั้นพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรา ๕

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เหตุใด คณะกรรมการจึงตัดความในวรรค ๔ ของมาตรา ๕ ออก ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นการคุ้มครองสมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใดในทางแถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้ ประกอบกับ

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

มาตรา ๕ นี้ เป็นการบัญญัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้นำความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ ดังนั้น จึงเห็นว่าไม่ควรตัดมาตรา ๕ วรรค ๔ ออก อีกทั้งจะเห็นได้ว่า เอกสิทธิ์เป็นเรื่องสำคัญ หากไม่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้มาชี้แจงอาจเกิดความไม่มั่นใจว่าตนจะได้รับความคุ้มครองจึงทำให้ไม่ได้ขอเท็จจริงทั้งหมด

คณะกรรมการชี้แจง ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติถึงเรื่องเอกสิทธิ์ไว้แล้ว ตามมาตรา ๑๓๐ ถ้านำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการลงรายละเอียดมากเกินไป อีกทั้งในมาตรา ๑๔/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้ความคุ้มครองบุคคลที่มาชี้แจงแล้ว กล่าวคือ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงานโดยสุจริต แล้วแต่กรณี

หากพิจารณากฎหมายฉบับนี้ทั้งฉบับแล้วจะเห็นได้ว่าไม่ได้เป็นการให้อำนาจ คณะกรรมการเพิ่มขึ้น แต่เป็นการแก้ปัญหาในระยะยาว เพื่อจะทำให้การทำงานของ คณะกรรมการมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๘

กรรมการผู้สงวนความเห็นและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เนื่องจากมีกรรมการขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘/๑ ว่า บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็น หรือได้รับ คำสั่งเรียกอาจพิจารณาส่งเอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นแล้วแต่กรณี เท่าที่ ไม่กระทบกับความปลอดภัย ประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือการแข่งขันทางการค้าที่สำคัญ เหตุผลเพื่อเป็นการป้องกันการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีชอบ เพื่อให้ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ห้ามแสวงหาผลประโยชน์จากการพิจารณา เนื่องจากหากมีการเรียกเอกชนมาชี้แจงอาจมี กรณีเกี่ยวกับความลับทางการค้า การแข่งขันของเอกชน ควรได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม

คณะกรรมการชี้แจง ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้มีบทบัญญัติคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล โดยเฉพาะอยู่แล้ว อีกทั้งการที่ผู้สงวนความเห็นเสนอนั้น เป็นรายละเอียดทางปฏิบัติ ซึ่งสามารถ ออกเป็นระเบียบได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการเห็นว่า ควรกำหนดไว้เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ โดยระบุให้ประธานรัฐสภากำหนดระเบียบมาตรการการป้องกันการนำข้อมูลนั้นไปใช้ประโยชน์ โดยมีชอบจะเป็นการเหมาะสมกว่า

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

มาตรา ๑๕/๑

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้

คณะกรรมการการได้เพิ่มขึ้นใหม่ใน มาตรา ๑๕/๑ เกี่ยวกับบทลงโทษว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้รับมอบหมาย จากคณะกรรมการ หรือมิใช่เป็นการกระทำตามที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นั้น อาจไปกระทบต่อการทำหน้าที่ของสื่อในการนำเสนอข่าว ข้อมูลเกี่ยวกับการประชุม ทำให้สื่อไม่กล้า แสดงความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการได้ หรือกรณีที่กรรมการมีการนำไปพูด นอกห้องประชุม อาจจะต้องมีความผิดด้วยอีกทั้งโทษที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเป็นโทษที่รุนแรงเกินไป และ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับฐานความผิด จึงควรตัดมาตรานี้ออก

คณะกรรมการชี้แจง ดังนี้

การที่กรรมการเพิ่มมาตรา ๑๕/๑ ขึ้นใหม่นี้ เพราะกฎหมายฉบับนี้ถูกกล่าวหาว่า เป็นการให้อำนาจคณะกรรมการมากเกินไป จึงบัญญัติมาตรานี้เพื่อลงโทษกรรมการที่ปล่อยปลະ ละเลย เปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ

มาตรา ๑๕/๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้

การที่มาตรา ๑๕/๔ บัญญัติว่าการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจ ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป หากมีการทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ใครจะเป็นผู้ชี้ขาดว่ามีการกระทำผิดแล้ว และการที่กำหนดให้ ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจนั้น จะเป็นการขัดกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘ (๔) ที่กำหนดว่าประธานสภาให้อำนาจและหน้าที่โดยเป็นผู้แทนสภาในกิจการ ภายนอกและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๕ ซึ่งกำหนดให้ประธาน สภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของสภานั้น ๆ ให้เป็นไป ตามข้อบังคับฯ ของแต่ละสภาหรือไม่

คณะกรรมการชี้แจง ดังนี้

ความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ คือ การขัดคำสั่งเห็นว่า ผู้ใดไม่มาตามคำสั่งผิดทันที ตั้งนั้น ผู้เสียหายต้องไปดำเนินการกล่าวโทษตามประมวลกฎหมายอาญา เช่นนี้ กรรมการ จึงเป็นผู้เสียหาย เพราะฉะนั้นจึงควรให้ประธานกรรมการเป็นผู้ดำเนินคดี

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕ คณะกรรมการธิการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดินให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

เขตสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ./ ๒๕๕๖ นั้น ให้คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำการหน้าที่ตามวรรคหนึ่งด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกต้องการเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือขอร้องให้บุคคลนั้นให้ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีหนังสือ

หนังสือขอร้องให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุสุดแห่งการขอร้องให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอร้องให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอร้องให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกต้องการเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือขอร้องให้บุคคลนั้นให้ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีหนังสือ

หนังสือหรือหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุผลแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๖/๑ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้นเป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่งให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ (มาตรา ๖/๑ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๗)

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๗ บุคคลต่างประเทศ ผู้ใดที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมา
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น
ต่อต่อคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการพิจารณาพิเคราะห์มีมติออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือ
เรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการได้ เว้นแต่
โดยอาจขอให้บุคคลนั้นได้มีหนังสือชี้แจงต่อต่อคณะรัฐมนตรีด้วยเหตุผลอันสมควรที่ไม่สมควร
ปฏิบัติต่อประเทศไทย ได้ เมื่อต่อต่อคณะรัฐมนตรีได้นำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการ
พิจารณาแล้วขอสงวนตำแหน่งต่อต่อประเทศไทย ยึดด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง
ตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคสาม และมาตรา ๗ วรรคสอง และวรรคสาม
มาใช้บังคับกับบุคคลที่ได้รับคำสั่งเรียกตามมาตรา นี้ด้วยโดยอนุโลม

คณะกรรมการการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

มาตรา ๗ บุคคลต่างประเทศ ผู้ใดที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมา
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น
ต่อต่อคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการพิจารณาพิเคราะห์มีมติออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือ
เรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการได้ เว้นแต่
โดยอาจขอให้บุคคลนั้นได้มีหนังสือชี้แจงต่อต่อคณะรัฐมนตรีด้วยเหตุผลอันสมควรที่ไม่สมควร
ปฏิบัติต่อประเทศไทย ได้ เมื่อต่อต่อคณะรัฐมนตรีได้นำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการ
พิจารณาแล้วขอสงวนตำแหน่งต่อต่อประเทศไทย ยึดด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง
ตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ วรรคสาม และวรรคสอง และวรรคสาม
มาใช้บังคับกับบุคคลที่ได้รับคำสั่งเรียกต่อต่อประเทศไทย นี้ด้วยโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๗ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๘)

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว
.....

มาตรา ๘

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

มาตรา ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติให้ขอตัดกำลังเรือรบตามมาตรา ๗ ให้ประชาชนที่คณะกรรมการขอตัดกำลังเรือรบให้บุคคลนั้นซึ่งกำลังเรือรบ หรือขบวนเรือรบซึ่งเรือรบหรือเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบ

กำลังเรือรบตามวรรคหนึ่งต้องระบุอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เหตุผลผลประโยชน์ซึ่งขัดต่อหน้าที่ของรัฐซึ่งผลประโยชน์ดังกล่าวกระทบประชาชนผู้นี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการ

มาตรา ๙

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

มาตรา ๙ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรือรบให้ขบวนเรือรบหรือเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองขอตัดออกต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบหรือขบวนเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบ

ในกรณีที่คณะกรรมการยินยอมให้บุคคลอื่นขบวนเรือรบหรือเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการแทนผู้ที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรือรบตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ใดที่ตนเห็นด้วยตนเองขอตัดออกต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรือรบให้ขบวนเรือรบหรือเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองขอตัดออกต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบหรือขบวนเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติอื่นอันให้บุคคลอื่นขบวนเรือรบหรือเรือรบที่ตนเห็นด้วยตนเองขอตัดออกต่อคณะกรรมการแทนผู้ที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรือรบตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ใดที่ตนเห็นด้วยตนเองขอตัดออกต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ขอตัดกำลังเรือรบ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

มาตรา ๑๐/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๐/๑ การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา ๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง

(๓) ส่งทางโทรสาร

(๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๐/๑ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๙)

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๑ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ หรือมีคำสั่งเรียกตามมาตรา ๗ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๑ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๒

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกตัดออกมาตรา ๗ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการสั่งตัดออกมาตรา ๗ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของผู้นั้นเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา และประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรสั่งตัดออกมาตรา ๗ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควร

มาตรา ๑๔/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๔/๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของ คณะกรรมการการ (มาตรา ๑๔/๒ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วย ราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ (มาตรา ๑๕ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๕/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๕/๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ หรือมิใช่เป็นการ กระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษา เรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คณะกรรมการการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยขอตัด มาตรา ๑๕/๑ ออก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๑๕/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๕/๒ ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๕/๒ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๕/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๕/๓ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คณะกรรมการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

มาตรา ๑๕/๓ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๕/๓ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๕/๔ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

มาตรา ๑๕/๔ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๕/๔ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๑๖ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๗)

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างเสร็จแล้ว

จากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๔ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใด ขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๑๗๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๔๔ เสียง งดออกเสียง ๒๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ เสียง

คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตของคณะกรรมการในที่ประชุม^๕ ดังนี้

การที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสารเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นหรือได้รับคำสั่งเรียกอาจพิจารณาส่งเอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริงหรือแสดง ความคิดเห็นอาจมีกรรมการหรือบุคคลอื่นที่เข้าร่วมประชุมบางคนมีส่วนได้ส่วนเสียจากการได้รับทราบหรือได้มาซึ่งเอกสารข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นดังกล่าว และอาจนำเอกสาร ข้อเท็จจริง หรือความเห็นนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดการเสียเปรียบ ในเชิงธุรกิจ หรือความเสียหายแก่บุคคล หรือองค์กรใด จึงเห็นควรให้ประธานรัฐสภามีการกำหนด ระเบียบเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการในเรื่องดังกล่าว หรือให้มีมาตรการอื่นใด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือการนำผลบังคับของการออกหนังสือขอให้ส่ง เอกสาร หนังสือเชิญ หรือคำสั่งเรียกไปใช้ในทางมิชอบ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยการเพิ่มข้อสังเกต ของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๔ เสียง และงดออกเสียง ๔๔ เสียง

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิก อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดไม่ได้ นอกจากเพื่อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

^๕ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๗ กำหนดว่า

ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เพื่อให้สภาพิจารณา

ในการพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้สภาลงมติว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยโดยไม่มีการอภิปราย

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการให้คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กร ตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องทราบ คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

**ที่มาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสาร
จากบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ
หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา***

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญและมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภามติตั้งคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน

ในการปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการแต่ละคณะจะมีขอบเขตและอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกระทำการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการแต่ละคณะ ซึ่งอำนาจนี้ได้แก่อำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ

แต่มีข้อยกเว้นคือ คำสั่งเรียกเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาลและมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กร ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีบุคคลใดที่คณะกรรมการเรียกให้มาชี้แจงดังกล่าวเป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดินให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นในการออกคำสั่งเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลใดของคณะกรรมการ

เจตนารมณ์ของการบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการในมาตรานี้ปรากฏในรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ) วันศุกร์ที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ) วันเสาร์ที่ ๒๓ มิถุนายน

* ที่มา : นางนรรัตน์ พิมเสน รองเลขาธิการวุฒิสภา, เอกสารประกอบการศึกษา เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่, หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) รุ่นที่ ๒๐.

พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการธิการเป็นกลไกในการช่วยเหลือกิจการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อให้การทำงานของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการธิการมีอำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสาร หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ โดยให้คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับในลักษณะเป็นโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ธิการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งหลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่เพิ่มเติมสภาพบังคับของคำสั่งเรียกเอกสารหรือบุคคลของคณะกรรมการ

แนวความคิดเกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสมาชิกรัฐสภา

การที่รัฐธรรมนูญได้วางหลักการคุ้มครองสมาชิกรัฐสภาไว้ว่า ในการประชุม สภาผู้แทนราษฎรที่ประชุมวุฒิสภา หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ในทางแถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้ โดยมีการขยายการคุ้มครอง ครอบคลุมถึงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือ กิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันนี้ความหมายความว่า ผู้ใดจะนำเหตุที่สมาชิกรัฐสภาหรือ คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่นั้นไปเป็นเหตุฟ้องร้องกรรมการในทางใดมิได้ และการจับ คุมขัง หรือหมายเรียกตัวกรรมการไปทำการสอบสวนในฐานะที่เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาก็ทำไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากแต่ละสภา หรือเป็นกรณีถูกจับในขณะที่กระทำความผิด อย่างไรก็ตาม ถ้ามีการฟ้องร้องหรือจับ หรือกรณีอื่นใดที่จะต้องมีการพิจารณาคดี การดำเนินการพิจารณาคดีที่เป็น การขัดขวางต่อการที่ผู้นั้นจะมาประชุมกรรมการก็กระทำไม่ได้ แนวทางการให้เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันแก่คณะกรรมการนั้น เพื่อให้มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหลักประกันให้แก่ กรรมการที่จะแสดงความคิดเห็นได้โดยอิสระ โดยไม่ต้องเกรงกลัวว่าจะถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษ ทางอาญาซึ่งแนวความคิดนี้มีพัฒนาการมาจากประเทศอังกฤษมากกว่าหนึ่งร้อยปี เป็นหนึ่งในอำนาจ ของรัฐสภาโดยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของสมาชิกรัฐสภาในการแสดงความคิดเห็น ได้อย่างอิสระ (the right to freedom of speech in the parliament) โดยปราศจากการคุกคามของ อำนาจใด ๆ เพื่อเป็นหลักประกันให้เกิดความสมดุลระหว่างอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ

ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสาร จากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือ ในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา

จากการศึกษาพบว่าก่อนมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมา แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา

ซึ่งเป็นกลไกในการช่วยเหลือกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐธรรมนูญไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กล่าวคือ

ประการแรก ปัญหาการขาดการให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลกับคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ

ในส่วนของอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีการบัญญัติเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น การดำเนินต่าง ๆ เช่นว่านั้นมีลักษณะนำแนวปฏิบัติของคณะกรรมการชุดก่อน ๆ มาปรับใช้ โดยคณะกรรมการอาจมีการปรับปรุงบ้างในบางยุคสมัยเพื่อให้เกิดความเหมาะสม เช่นเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเป็นต้น ทั้งนี้ การดำเนินการที่ผ่านมาพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคคือความไม่ชัดเจนของในส่วนของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการตรวจสอบประวัติและความประพฤติตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อไว้ในมาตรา ๑๓๕ ว่า ในการพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดในองค์กรอิสระต่าง ๆ ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นแล้วรายงานต่อวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป โดยการดำเนินการของคณะกรรมการให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ โดยมีได้มีการกำหนดอำนาจและเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓๕ อย่างชัดเจนและโดยตรงไว้ในรัฐธรรมนูญเหมือนดังเช่นกรณีอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๔๙ ของคณะกรรมการร่วมกันตามมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง ทำให้เกิดปัญหาในการตีความกฎหมายว่าในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเชิงลึกของหน่วยงานต่าง ๆ หากอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบประวัติฯ ไม่มีความชัดเจน หน่วยงานเหล่านั้นย่อมไม่มีความมั่นใจในการให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการเพราะในแต่ละหน่วยงานมีกฎหมายที่กำหนดว่า ห้ามมิให้มีการนำข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่แจ้งแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะมีอำนาจตามกฎหมาย เช่น กรณีของกรมสรรพากรที่มีประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ กำหนดว่าเจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ได้รับเรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากร หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นต้น

ปัจจุบัน แม้จะได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่แล้วก็ตาม แต่บทบัญญัติต่าง ๆ รวมถึงประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ก็ไม่มีการแก้ไขให้มีความชัดเจนว่าในกรณีที่คณะกรรมการจะใช้อำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง

หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษานั้น สามารถกระทำได้เพียงใด หากการเรียกเอกสารเช่นว่านั้น ชัดกับกฎหมายเฉพาะในเรื่องนั้น ๆ จะมีผลอย่างไร เอกสิทธิ์ตามมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญจะคุ้มครองผู้ใดข้อมูลกับคณะกรรมการมาธิการได้หรือไม่ประการใด และหากเป็นกรณีที่เกิดคณะกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติตาม มาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญใช้อำนาจโดยอาศัยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษามีสภาพบังคับมากหรือน้อยเพียงใด

เห็นได้ว่าบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการใช้อำนาจเรียกมาให้ข้อมูลต่างก็ไม่มีความมั่นใจที่จะให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการเท่าที่ควร ด้วยเกรงจะขัดกับกฎหมายเฉพาะของแต่ละหน่วยงานยี่ตือ อีกทั้งข้อมูลบางอย่างก็อาจเป็นข้อมูลลับหรือข้อมูลส่วนบุคคล หรือประเด็นที่เรียกให้มาชี้แจงอาจจะเป็นประเด็นที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นหรือเข้าข่ายเป็นกรณียกเว้นตามรัฐธรรมนูญ

ประการที่สอง ปัญหาเรื่องการใช้อำนาจโดยมิชอบของคณะกรรมการมาธิการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา

เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภามีบทบาทและอำนาจหน้าที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร โดยผ่านกลไกการทำงานของคณะกรรมการมาธิการต่าง ๆ ของวุฒิสภา การยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล การตั้งผู้ติหรือกระทุ้งถามการทำงานของฝ่ายบริหาร เป็นต้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ทำให้ทราบถึงข้อมูลลับต่าง ๆ ของรัฐไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในหลายด้าน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการมาธิการต่าง ๆ นั้น สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจในการเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอันจำเป็นจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้ตามที่เห็นสมควร ดังนั้น อาจเป็นไปได้ว่าสมาชิกวุฒิสภาอาจนำข้อมูลลับซึ่งมาจากเจ้าหน้าที่ หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการทำงานที่ได้ทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการมาใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น อาจนำข้อมูลลับที่ได้จากการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐแห่งหนึ่งมาใช้เป็นอำนาจต่อรองทางการเมืองกับฝ่ายบริหารหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ทุจริตเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ โดยมีขอบหรือเพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนในการแสวงหาผลประโยชน์ให้กับเครือญาติหรือพวกพ้องของตนเอง เป็นต้น การกระทำดังกล่าวถือได้ว่ารูปแบบหนึ่งของ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์สาธารณะ เพราะสมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่ในการคุ้มครองผลประโยชน์สาธารณะควบคู่การบริหารราชการแผ่นดินและตรวจสอบการทุจริต แต่มิได้ทำหน้าที่ดังกล่าว และยังนำอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมาใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยมิชอบอีกด้วย ซึ่งการกระทำดังกล่าวมานี้ ทำให้สาธารณชนขาดความเชื่อมั่นในระบบการทำงานของรัฐสภาว่าจะสามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร และจะเป็นอย่างไรหากสมาชิกรัฐสภาซึ่งควรปฏิบัติหน้าที่พิจารณา สอบสวนเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับการทำงานของฝ่ายรัฐบาลที่อาจปฏิบัติหน้าที่พิจารณาสอบสวน เพื่อพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงานของฝ่ายรัฐบาลที่อาจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นตัวแทนของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายที่ผิดพลาดของฝ่ายบริหาร กลับกระทำตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้สนับสนุนให้การกระทำผิดของฝ่ายบริหารได้แนบเนียนมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภานั้นเสียเอง เช่นการเรียกรับสินบนเพื่อแลกเปลี่ยนกับการไม่นำข้อมูลทุจริตไปเปิดเผยแก่สาธารณชน เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมส่งผลเสีย ต่อประชาชนและต่อประเทศชาติ และระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในท้ายที่สุด

ในต่างประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลีย อำนาจในการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลกับ คณะกรรมการเป็นอำนาจที่ขยายความคุ้มครองทางกฎหมาย จากเดิมเอกสิทธิ์และคุ้มกันจะ ใช้กับสมาชิกรัฐสภาเท่านั้นมาเป็นคุ้มครองรวมไปถึงผู้ให้ข้อมูลกับคณะกรรมการในกิจการที่กระทำ หรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษานั้นด้วย ทั้งนี้ อาศัยอำนาจแห่ง Parliament Privileges Act 1987 จะให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการของวุฒิสภา โดยการให้ความคุ้มครอง ทั้งในด้านกฎหมายและวิธีพิจารณา กล่าวคือ ในการคุ้มครองทางกฎหมายนั้น การส่งมอบ พยานหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ของพยานจะมีสถานะทางกฎหมายเช่นเดียวกันกับการมีส่วนร่วม ในกระบวนการใด ๆ ในรัฐสภา นอกจากนี้ปรากฏในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๘๑ บัญญัติว่า “A witness examined before the senate or a committee is entitled to the protection of the senate in respect of the evidence of the witness” ซึ่งเท่ากับเป็นการย้ำถึงการให้ความสำคัญ ของการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลกับคณะกรรมการว่าจะได้รับการปกป้องจากผลที่ตามมาใด ๆ อันจะเกิดขึ้นจากการให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการนั้น และหากบุคคลใดฝ่าฝืนหรือกระทำการใด ๆ ซึ่งมีลักษณะของการขัดขวางหรือแทรกแซงการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการ ผู้นั้นจะถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญาตาม Parliament Privileges Act 1987 section 12 ในฐานะละเมิดอำนาจของคณะกรรมการ

ในส่วนของการวิธีพิจารณาคดีนั้น วุฒิสภาของประเทศออสเตรเลียได้ปรับปรุง กระบวนการวิธีพิจารณาคดีให้มีความชัดเจนและสภาพบังคับมากยิ่งขึ้น โดยการให้อำนาจคณะกรรมการ ในการลงโทษปรับหรือจำคุกแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดอำนาจของคณะกรรมการ

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขดังต่อไปนี้

ประการแรก รัฐสภาควรตรากฎหมายกำหนดอำนาจของคณะกรรมการในการเรียก เอกสารจากบุคคลใดหรือเชิญบุคคลใดมาชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็นในระดับพระราชบัญญัติโดยมีเนื้อหา ครอบคลุมให้ชัดเจนทั้งในเรื่องสถานภาพทางกฎหมายของอำนาจในการเรียกเอกสารและเชิญบุคคลมา แลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงว่ามีขอบเขตมากน้อยเพียงใด การกำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสมในกรณีที่ฝ่าฝืน หรือละเมิดอำนาจของคณะกรรมการ การกำหนดบทกฎหมายในการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลแก่ คณะกรรมการว่าเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันตามรัฐธรรมนูญจะป้องกันการฟ้องร้องดำเนินคดี

ได้มากนักเพียงใดบ้าง การกำหนดวิธีพิจารณาสอบสวนในชั้นกรรมการให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยจะต้องทำให้ผู้ให้ข้อมูลกับคณะกรรมการเกิดความเชื่อมั่นในระบบงานของรัฐสภา การรับฟังพยานหลักฐาน รวมไปถึงการจำกัดอำนาจของคณะกรรมการในกรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประการที่สอง ควรปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เชื่อมโยงกันกับการอำนาจของ คณะกรรมการให้ไม่ขัดหรือแย้งกันกับกฎหมายที่จะตราขึ้นด้วย เช่น ควรมีการแก้ไขบทบัญญัติ ในกฎหมายอาญาในส่วนของ การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณา ความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมหรือคุมขังผู้ที่มีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้มีความสอดคล้องกัน รวมถึงแนวทางในการวินิจฉัย ปัญหา การตีความกฎหมายในกรณีที่หน่วยงานที่คณะกรรมการขอข้อมูลมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติ ห้ามไว้ด้วยว่าจะใช้บังคับมากหรือน้อยเพียงใด

ประการสุดท้าย การปรับปรุงประมวลจริยธรรมของสมาชิกรัฐสภาให้สามารถบังคับ ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากเกิดกรณีสมาชิกรัฐสภาใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบข่มขู่หรือเรียกรับสินบน จากผู้มาให้ข้อมูลแก่กรรมการ รวมถึงการสร้างระบบตรวจสอบภายในรัฐสภาเองให้โปร่งใส ตรวจสอบได้

ตารางที่ 1 การลงโทษของรัฐสภาในต่างประเทศ*

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
ในสหราชอาณาจักรและประเทศในเครือจักรภพอีก 2-3 ประเทศ	<ol style="list-style-type: none"> 1) การประพฤติดนไม่เรียบร้อยในที่ประชุมสภาหรือคณะกรรมการสภา 2) การไม่กระทำการในฐานะพยานต่อสภาหรือคณะกรรมการสภา 3) การไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสภาหรือคณะกรรมการสภา 4) การเสนอเอกสารปลอมต่อสภาหรือสมรู้กัน หลอกหลวงสภา 5) การขัดขวางสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ของสภาในการปฏิบัติหน้าที่ โทษสำหรับผู้ซึ่งละเมิดเอกสิทธิ์หรือละเมิดอำนาจรัฐสภา ได้แก่ ขัง ปรับ ภาคทัณฑ์ หรือตัดเดือน ไม่ว่าผู้กระทำผิด จะเป็นสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ประธานสภาผู้แทนหรือสภาสามัญและประธานสภาขุนนางมีอำนาจออกหมายขังตามมติของแต่ละสภา การขังถ้าไม่ได้กำหนดเวลาไว้ จะต้องปล่อยตัวเมื่อปิดสมัยประชุม 	ความผิดฐานละเมิดเอกสิทธิ์และละเมิดอำนาจรัฐสภา

* ที่มา : นายสมชาย เมฆหมอก, วิทยานิพนธ์ เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการของสภาสั่งให้บุคคลมาให้ถ้อยคำและการยื่นพยานหลักฐาน, ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต (น.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๔๖.

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
ออสเตรเลีย แคนาดา อินเดีย ไอร์แลนด์ สหพันธ์มาเลเซีย และสหรัฐอเมริกา	ที่ใช้ระบบเดียวกับสหราชอาณาจักร	
สหรัฐอเมริกา		ความผิดบางอย่างมีกฎหมายกำหนดให้ศาลเป็นผู้ใช้อำนาจลงโทษ
ในมลรัฐนิวยอร์ก	<ol style="list-style-type: none"> 1) ไม่มาหรือปฏิเสธไม่ยอมมา โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันชอบด้วยกฎหมาย หรือ 2) ปฏิเสธไม่ยอมสาบานตัว หรือ 3) ปฏิเสธไม่ยอมตอบคำถามในสาระสำคัญและที่สมควร หรือ 4) ปฏิเสธไม่ยอมส่งหนังสือหรือเอกสารที่ตนเป็นเจ้าของหรือในความครอบครองของตน ซึ่งเป็นพยานหลักฐานในสาระสำคัญและสมควรในเมื่อได้รับแจ้งตามสมควรแล้ว 	ความผิดอาญาฐานละเมิดอำนาจสถานีนิติบัญญัติ (criminal contempt the legislature) ไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 215.60 ว่าบุคคลมีความผิดฐานละเมิดอำนาจสถานีนิติบัญญัติ และต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี (Class A. Misdemeanor) เมื่อถูกหมายเรียกให้มาเป็นพยานต่อสถานีนิติบัญญัติ สภาหนึ่งสภาใดหรือต่อคณะกรรมการใด ๆ ของสภาแล้ว
ในกาน่า ไนจีเรีย และในสหพันธ์ มาเลเซีย	แม้จะถือว่าความผิดเป็นการละเมิดเอกสิทธิ์ และละเมิดอำนาจรัฐสภา แต่ก็มีวิธีดำเนินการที่ต่างไปจากสหราชอาณาจักร	ความผิดนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายศาลแต่ผู้เดียวมีอำนาจลงโทษปรับหรือคุกผู้กระทำความผิด

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
สหพันธ์มาเลเซีย	<ol style="list-style-type: none"> 1) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสภาหรือคณะกรรมการสภาที่ได้รับมอบหมายจากสภาที่เรียกให้มา หรือให้เสนอสมุดเอกสาร ฯลฯ เว้นแต่ไม่มาหรือการไม่เสนอนั้นมีเหตุได้รับยกเว้น 2) ไม่ยอมตอบข้อซักถามหรือตอบคำถามที่เกี่ยวข้องและขอด้วยกฎหมายของสภาหรือคณะกรรมการสภา เว้นแต่การไม่ตอบนั้นมีเหตุได้รับการยกเว้น 3) จงใจไม่ปฏิบัติตามหรือไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของสภาและการกระทำนั้นเป็นการขัดขวางสภา 4) ขัดขวางหรือใช้วาจาดูหมิ่นสมาชิกสภาที่เข้าใจหรือออกจากสภาหรือที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการที่สมาชิกผู้นั้นได้ปฏิบัติในสภา 	<p>มีกฎหมาย “House of Parliament (Privileges and Powers) Ordinance, 1952” กำหนดความผิดฐานละเมิดอำนาจรัฐสภาสำหรับสมาชิกรัฐสภา และบุคคลภายนอกไทยสำหรับผู้ละเมิดได้แก่โทษปรับไม่เกิน 1,000 เหรียญ มาเลเซีย หรือขังไม่เกิน 60 วัน การกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจรัฐสภา</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
	<p>5) ส่งจดหมายขู่หรือทำสมาชิกสภาให้มาสู้กันอันเนื่องมาจากการที่สมาชิกผู้นั้น ได้ปฏิบัติไปในสภา</p> <p>6) ก่อความวุ่นวายในสภาหรือในบริเวณสภาซึ่งเป็นหรือน่าจะเป็นเหตุให้การปฏิบัติงานของสภาต้องหยุดชะงัก</p> <p>7) เสนอเอกสารที่เป็นเท็จ ไม่เป็นความจริง ที่แต่งหรือปลอมขึ้นต่อสภาโดยมีเจตนาที่จะหลอกลวงสภาหรือคณะกรรมการ</p> <p>8) พินิจโฆษณาข้อความหมิ่นประมาทอันเป็นเท็จหรือป้ายร้ายแก่สมาชิกสภาผู้ใดผู้หนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่สมาชิกสภาผู้แทนผู้นั้นได้กระทำไปในฐานะเป็นสมาชิกสภา</p> <p>9) สมาชิกสภาที่ซึ่งเข้าร่วมประชุมสภาหรือคณะกรรมการสภาในเรื่องที่ตนมีส่วนได้เสียเป็นเงินทอง โดยไม่เปิดเผยความจริงที่ตนมีส่วนได้เสีย</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
	และได้ออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น	
กานา	<p>1) การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสภาหรือคณะกรรมการสภาที่สั่งให้มาหรือส่งเอกสาร หรือตอบคำถามหรือพิมพ์โฆษณา พยาน หลักฐานหรือเอกสารต่าง ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของสภา ทั้งนี้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>2) การให้หลักฐานเท็จ แสดงเอกสารเท็จ หรือให้สินบนพยานเบิกความเท็จ</p> <p>3) การกล่าวข้อความใด ๆ หรือพิมพ์โฆษณาเรื่องใด ๆ ซึ่งเป็นเท็จ หรือเป็นการละเมิดอำนาจรัฐสภา ประธานสภา สมาชิกสภา ฯลฯ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้กระทำความผิดนั้นจะเป็นสมาชิกสภาหรือไม่ กฎหมายดังกล่าวได้กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นสมาชิกสภาไว้</p>	<p>มีกฎหมาย National Assembly Act, 1961 ซึ่งระบุการกระทำต่าง ๆ ที่ถือว่าเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจรัฐสภา (Contempt of Parliament) ให้ศาลลงโทษจำคุกได้ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 100 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
	<p>รวมอย่างตามความหนักเบา คือไม่ให้เข้าไปในบริเวณรัฐสภา ตลอดระยะเวลาประชุมในวันนั้น สภามีคำนิพิทหน้าที และจับออกจากสมาชิก สำหรับบุคคลอื่นสภามีอำนาจห้ามไม่ให้เข้าไปในเขตของรัฐสภา ไม่เกินเก้าเดือน ให้ประธานสภา ดำเนินผู้กระทำผิดต่อหน้าที่ประชุมสภา ให้เจ้าหน้าที่จับกุม และคุมขังและส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีและดำเนินคดีอาญา ซึ่งปรากฏว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด</p>	
<p>ในประเทศเบลเยียม แคนเนอรุน ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส สหพันธรัฐเยอรมัน กรีซ อิตาลี ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ ปากีสถาน โชมเลีย สเปน และ ยูโกสลาเวีย</p>		<p>ถือว่าความผิดต่อรัฐสภาเป็นความผิดตามที่กฎหมายอาญา จะได้บัญญัติไว้ หรือเป็นความผิดที่อาจลงโทษทางอาญาได้ตามปกติ</p>

ตารางที่ 2 การปฏิบัติไม่ชอบของพยานหรือการขัดขวางพยาน

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
สหราชอาณาจักร	<p>ถ้าพยานซึ่งถูกเรียกตัวให้ไปที่สภาใดสภาหนึ่งปฏิเสธไม่ไปสภา หรือไม่ยอมตอบคำถามหรือส่งเอกสาร</p> <p>เมื่อมีการเปิดสมัยประชุมสภาสามัญทุกครั้งสภาจะออกคำแถลงให้ทราบทั่วกันว่าการสอดแทรกเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพยานในการเสนอพยานหลักฐานต่อสภา หรือ คณะกรรมการของสภาหรือ กีดกันมิให้บุคคลไปปรากฏตัวหรือ เสนอพยานหลักฐานต่อสภาเป็น ความผิดอาญา (high crime) และ การแสดงพยานหลักฐานเท็จมีโทษ ร้ายแรง เมื่อเร็ว ๆ นี้สภายืนยันว่า การแนะนำพยานในลักษณะบีบบังคับพยานหรือทำให้พยานไม่มีอิสระ</p>	จะถูกลงโทษในฐานละเมิดอำนาจสภา

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
	ในการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต ในข้อเท็จจริงที่พยานรู้เห็น เป็น การละเมิดอำนาจสภา ส่วนวิธีการ ที่ใช้ในสภานั้นนางก็เป็นอย่าง เดียวกัน	
ในแคนาดา และ อินเดีย	การกระทำผิดของพยานต่อหน้าสภา หรือคณะกรรมการหรือการที่ บุคคลใดกระทำผิดฐานรบกวน พยาน	เป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจ สภาและมีโทษเช่นเดียวกับ ในสหราชอาณาจักร
กานา ไนจีเรีย	ตามพระราชบัญญัติสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ค.ศ.1961 บุคคลซึ่งให้ หลักฐานเท็จหรือไม่ครบถ้วนต่อสภา หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้ไปยัง สภาหรือตอบคำถามหรือแสดง เอกสารหรือพยายามขัดขวางมิให้ พยานไปให้การ กฎหมายว่าด้วย สภานิติบัญญัติ (อำนาจและเอกสิทธิ์) ค.ศ.1958 (Legislative House (Powers and Privileges) Ordinance, 1958) บัญญัติว่า พยาน คนใดที่ไม่ไปปรากฏตัวต่อหน้า ข้อหาคณะกรรมการของสภา เมื่อถูกเรียกตัว หรือปฏิเสธที่จะ ตอบข้อซักถามหรือ คำถามหรือ แสดงเอกสาร มีความผิด	มีความผิดฐานละเมิดสภา มีความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
	ตามกฎหมายนี้ ส่วนการให้การเท็จ ภายใต้คำสาบาน	
ในเบลเยียม ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ และ สหรัฐอเมริกาใน เบลเยียม	กฎหมายว่าด้วยการไต่สวนของ รัฐสภา ค.ศ.1880 (Law on Parliamentary Inquiries, 1880) บัญญัติว่า พยานที่มาให้การในการ ไต่สวนมีหน้าที่เช่นเดียวกับพยาน ที่ไปให้การต่อศาลและอาจต้องรับ โทษเช่นเดียวกัน	มีกฎหมายพิเศษใช้บังคับกับ การไต่สวนของสภา
ในญี่ปุ่น	มีกฎหมายว่าด้วยคำสาบานและ การให้ถ้อยคำ ฯลฯ ของพยานใน สภา (Law relating to Oaths and Testimony, ect. By Witnesses in the House) ซึ่งกำหนดความผิด และโทษไว้	
ในเนเธอร์แลนด์	กฎหมายให้อำนาจสภาตั้ง คณะกรรมการไต่สวน (Committees of inquiry) ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเท่านั้น มีอำนาจเรียกพยานมาให้ถ้อยคำ โดยสภาเองก็ไม่มีอำนาจเรียก พยานมาเอง โทษที่จะลงแก่พยาน ที่กระทำผิด หรือความผิดที่กระทำ ต่อพยานนั้นเหมือนกับกรณีของ พยานในศาล	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อหา	ฐานความผิด/ผู้ลงโทษ
ในสหรัฐอเมริกา	<p>การไม่ปรากฏตัวและให้การต่อคณะกรรมการธิการของสภาเป็นความผิดและศาลมีอำนาจลงโทษสำหรับสถานนั้นเมื่อได้รับรองข้อกล่าวหาว่ามีการละเมิดอำนาจสภาแล้วจะส่งเรื่องไปยังอัยการของรัฐบาลกลางแห่งคริสตริกออฟโคลัมเบีย (United States Attorney for the District of Columbia) ดำเนินการฟ้องร้องผู้กระทำผิดโทษสำหรับการรบกวนพยานเป็นอย่างเดียวกับกรณีการรบกวนพยานศาล</p>	
อิตาลี	<p>ตามรัฐธรรมนูญของอิตาลี คณะกรรมการไต่สวนของรัฐสภา (Parliamentary Commissions of Inquiry) มีอำนาจในการไต่สวนเช่นเดียวกับอำนาจไต่สวนของฝ่ายตุลาการ พยานมีหน้าที่และถ้าไม่ทำตามหน้าที่ต้องถูกลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>ลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา</p>

อำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสารหรือบุคคล
และระบบคณะกรรมการสิทธิการรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส

นายดิสทัต โหตระกิตย์^๑

๑. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ วรรคสอง ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ได้^๒ โดยกำหนดให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งเป็นที่มาของการจัดทำร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดโทษทางอาญาเป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก่ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว ซึ่งรวมถึงนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารและบุคคลทั่วไป^๓

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการของต่างประเทศ

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอำนาจในลักษณะดังกล่าวของคณะกรรมการรัฐสภาในประเทศต่าง ๆ พบว่า มีการกำหนดไว้ทั้งในประเทศที่มีการปกครองระบบประธานาธิบดี ซึ่งถือหลักการแบ่งแยกอำนาจแบบเข้มงวดระหว่างฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ (Strict Separation of

^๑ นายดิสทัต โหตระกิตย์ กรรมการร่างกฎหมายประจำ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดทำเมื่อ ตุลาคม ๒๕๕๑

^๒ มาตรา ๑๓๕ วรรคสอง ได้กำหนดข้อยกเว้นมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษารรคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี.

^๓ ร่าง พ.ร.บ. คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ฉบับที่ประธานรัฐสภาส่งมาเสนอ ครม. พร้อมหนังสือ ที่ สผ. ๐๐๐๑/๕๖๓๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการเสนอรัฐสภาพิจารณาต่อไป.

^๔ Inter – Parliamentary Union, Parliament of the world Vol. I, Gower, 1986, หน้า ๗๐๒ – ๗๒๑, Vol. II, หน้า ๑๓๗ – ๑๗๗.

Powers) เช่น สหรัฐอเมริกาได้ให้อำนาจดังกล่าวเป็นอำนาจทั่วไปของคณะกรรมการรัฐสภา ซึ่งเป็นที่เข้าใจได้ว่าเนื่องจากระบบการปกครองมีการแบ่งแยกอำนาจแบบเข้มงวดส่งผลไปถึงการจัดระเบียบในการเสนอร่างกฎหมาย อำนาจในการตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย และอำนาจในการสอบสวนของรัฐสภาด้วย อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงอำนาจดังกล่าวเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้คณะกรรมการสอบสวนของรัฐสภาอเมริกาเป็นที่รู้จักและยอมรับในการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร^๕ ส่วนในประเทศอังกฤษที่มีระบบการปกครองแบบรัฐสภาและมีได้ถือหลักการแบ่งแยกอำนาจอย่างเข้มงวด อำนาจดังกล่าวเป็นอำนาจที่กำหนดไว้สำหรับคณะกรรมการสามัญประจำสภา (Select Committee) เป็นหลัก^๖ สำหรับสาธารณรัฐฝรั่งเศสซึ่งมีการปกครองในระบบกึ่งรัฐสภากึ่งประธานาธิบดี ก็ยอมรับอำนาจดังกล่าวของคณะกรรมการเช่นกัน โดยแต่เดิมให้เป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนหรือตรวจสอบ (Les Commissions d'enquête ou de Contrôle) ต่อมาจึงได้ขยายอำนาจดังกล่าวไปยังคณะกรรมการดำเนินงานนิติบัญญัติ (Les commissions législatives)^๗ อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ศึกษาลงไปในรายละเอียดเกี่ยวกับระบบคณะกรรมการของสาธารณรัฐฝรั่งเศสแล้วจะพบว่า นอกจากจะมีการจัดแบ่งประเภทคณะกรรมการให้เหมาะสมกับขอบเขตอำนาจหน้าที่แต่ละประเภทของรัฐสภาแล้ว การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนวิธีดำเนินการของคณะกรรมการแต่ละประเภทก็แตกต่างกันไปซึ่งเป็นข้อแตกต่างพื้นฐานจากระบบคณะกรรมการของรัฐสภาไทย

๓. คณะกรรมการดำเนินงานนิติบัญญัติ (Les commissions législatives) ของรัฐสภาฝรั่งเศส

โดยที่สาธารณรัฐฝรั่งเศสมีกลไกระบบรัฐสภา นอกจากอำนาจด้านการนิติบัญญัติ คือ การออกกฎหมายและแก้ไขกฎหมายแล้ว รัฐสภายังมีอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินอีกด้วย โดยเฉพาะสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีอำนาจในการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี (la motion de censure) สภาผู้แทนราษฎร (L'Assemblée Nationale) และวุฒิสภา (Le Sénat) จึงมีคณะกรรมการซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ คณะกรรมการดำเนินงานนิติบัญญัติและคณะกรรมการดำเนินงานอื่นที่มีในงานนิติบัญญัติ (Les Commissions non

^๕ สมบัติ อารังธัญวงศ์, ศ.ดร., การเมืองอเมริกา, (กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์เสนาธรรม, ๒๕๔๘)

^๖ ข้อ ๑๓๕ ของ Standing Orders of the House of Commons, 2007.

^๗ มาตรา ๕ ทวิ ของรัฐกำหนด เลขที่ ๕๘-๑๑๐๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๑๙๕๘ ว่าด้วยการดำเนินงานของรัฐสภา แก้ไขเพิ่มเติมโดย รัฐกำหนดเลขที่ ๒๐๐๐-๙๑๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๐๐๐.

législatives)^{๙๕} ซึ่งแตกต่างจากระบบคณะกรรมการของไทยที่มีได้แยกงานนิติบัญญัติออกจากงานด้านอื่นของรัฐสภา ดังจะเห็นได้ว่า คณะกรรมการสามัญแต่ละคณะต่างก็มีอำนาจในการกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาได้ทั้งสิ้น^{๙๖}

คณะกรรมการด้านงานนิติบัญญัติ แบ่งออกเป็น

๓.๑ คณะกรรมการประจำสภา (Les Commissions Permanentes) ซึ่งแบ่งเป็น ๖ คณะ^{๙๗} มีลักษณะคล้ายคณะกรรมการสามัญของไทย คือ ประกอบด้วยสมาชิกของสภานั้น คณะกรรมการประจำสภามีอำนาจหน้าที่ในการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายเป็นหลัก โดยแบ่งขั้นตอนการทำงานปกติออกเป็น

(๑) ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลโดยกรรมการผู้รับผิดชอบร่างกฎหมายฉบับนั้น (le rapporteur)

(๒) ขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการโดยเปิดเผย (l'examen en séance publique)

(๓) ขั้นตอนการพิจารณาคำขอแปรญัตติ (l'examen des amendements extérieurs à la commission) และ

(๔) ขั้นตอนการเสนอผลการพิจารณาต่อที่ประชุมสภา (la séance publique)^{๙๘}

ข้อแตกต่างจากระบบการนิติบัญญัติของไทยคือ เมื่อร่างกฎหมายถึงสภาแล้ว ก็จะถูกส่งเข้าคณะกรรมการตรวจพิจารณาโดยไม่มีการลงมติขั้นรับหลักการในวาระที่หนึ่ง^{๙๙} นอกจากนี้หน้าที่หลักด้านนิติบัญญัติแล้ว คณะกรรมการประจำสภาอาจปฏิบัติภารกิจในด้านการรวบรวมข้อมูล เพื่อประโยชน์ของสภาในการติดตามและตรวจสอบนโยบายของรัฐบาล (Les activités

^{๙๕} L'Assemblée Nationale : Les Commissions à l'Assemblée Nationale, économica, 1990 หน้า ๑๑ และ ๕๑ และ La Documentation Française, Le Sénat, 1993.

^{๙๖} ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวดที่ ๔ ข้อ ๘๒ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวดที่ ๔ ข้อ ๗๗.

^{๙๗} ในสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ๑. คณะกรรมการกิจการวัฒนธรรม ครอบครัว และสังคม: ๒. คณะกรรมการกิจการเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และอาณาเขต: ๓. คณะกรรมการต่างประเทศ: ๔. คณะกรรมการการป้องกันประเทศและกองทัพ: ๕. คณะกรรมการการเงิน เศรษฐกิจทั่วไปและแผนพัฒนา: ๖. คณะกรรมการกฎหมายและการบริหารราชการของสาธารณรัฐ ในส่วนของวุฒิสภามีจำนวนเท่ากัน แต่แบ่งอำนาจหน้าที่ในกิจการต่าง ๆ ของคณะกรรมการแต่ละคณะแตกต่างกัน.

^{๙๘} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๒๒ - ๒๓ และ Le sénat. อ้างแล้ว, หน้า ๑๓๔.

^{๙๙} CAMBY J.P. และ SERVENT P., Le travail parlementaire sous la cinquième République, Montchrestien, 1992 หน้า ๖๖.

d'information et de contrôle) หรือการติดตามการบังคับใช้กฎหมาย (Le suivi de l'application des lois) ด้วยก็ได้^{๑๓}

๓.๒ คณะกรรมาธิการพิเศษ (Les Commissions Spéciales) ได้แก่ คณะกรรมาธิการที่สภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งเป็นการเฉพาะและชั่วคราว ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับคณะกรรมาธิการวิสามัญของไทย แตกต่างกันที่คณะกรรมาธิการพิเศษประกอบด้วยสมาชิกสภาเท่านั้น และในทางปฏิบัติการตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษก็ถือเป็นข้อยกเว้นของกระบวนการนิติบัญญัติของรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส^{๑๔}

๓.๓ คณะกรรมาธิการร่วม (Les Commissions Mixtes Paritaires) ได้แก่ คณะกรรมาธิการที่ประกอบด้วยสมาชิกของแต่ละสภาจำนวนเท่ากัน (๗ : ๗) เกิดขึ้นเมื่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภายังมีความเห็นไม่ตรงกันกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายของแต่ละสภา^{๑๕} ซึ่งคล้ายกับคณะกรรมาธิการร่วมของไทย แต่แตกต่างกันที่ คณะกรรมาธิการร่วมของไทยตามมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญ แต่ละสภาอาจตั้งบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดก็ได้^{๑๖}

ในการพิจารณาร่างกฎหมาย คณะกรรมาธิการด้านงานนิติบัญญัติไม่มีความจำเป็นต้องใช้อำนาจออกคำสั่งบังคับเรียกเอกสารหรือบุคคลแต่ประการใด เนื่องจากร่างกฎหมายส่วนใหญ่เป็นร่างกฎหมายที่เสนอโดยรัฐบาลซึ่งพร้อมที่จะมาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการอยู่แล้ว ในทางปฏิบัติกรรมาธิการผู้รับผิดชอบร่างกฎหมาย (le rapporteur) จะเชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรวิชาชีพมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น (l'auditions) เว้นแต่คณะกรรมาธิการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณซึ่งนอกจากมีหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี (loi de finances) แล้ว ยังมีหน้าที่ติดตามการบริหารงบประมาณในระหว่างปี จึงเป็นที่มาของการให้อำนาจในการเรียกและตรวจสอบเอกสารและเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำเฉพาะคณะกรรมาธิการนี้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๙^{๑๗} และต่อมารัฐกำหนด

^{๑๓} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๒๖ - ๒๗, Le Sénat, อ้างแล้ว, หน้า ๑๓๓ - ๑๓๔.

^{๑๔} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๓๙ และ Le sénat, อ้างแล้ว, หน้า ๑๓๕.

^{๑๕} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๔๑ - ๔๒ และ Le sénat, อ้างแล้ว, หน้า ๒๕๒ - ๒๖๑.

^{๑๖} มาตรา ๑๔๗ (๓) "..... ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๐ ถ้าเป็นกรณีอื่น ให้แต่ละสภาดังบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างนั้น"

^{๑๗} มาตรา ๑๖๔-IV ของรัฐกำหนดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. งบประมาณสำหรับปี ค.ศ. ๑๙๕๙ อ้างถึงใน L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๒๗.

เกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐสภาได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการนิติบัญญัติเพิ่มเติมในปี ๑๙๙๖ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการประจำสภาและคณะกรรมการพิเศษมีอำนาจในการเรียกบุคคลที่เห็นว่ามีควมจำเป็นที่ต้องได้รับฟังความคิดเห็นหรือคำชี้แจงในเรื่องใด เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ กิจการต่างประเทศ ความมั่นคงภายในและภายนอก และการให้อำนาจดังกล่าวต้องเคารพอำนาจตุลาการภายใต้หลักการแบ่งแยกอำนาจ^{๑๔}

(๒) คณะกรรมการประจำสภาและคณะกรรมการพิเศษอาจขอให้สภาอนุญาตให้ใช้อำนาจพิเศษของคณะกรรมการสอบสวน (ดูข้อ ๔.๑) ได้สำหรับการปฏิบัติภารกิจใดที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน^{๑๕}

๔. คณะกรรมการดำเนินงานอื่นที่มีใช่งานนิติบัญญัติ (Les Commissions non législatives) ของรัฐสภาฝรั่งเศส

คณะกรรมการประเภทนี้เป็นคณะกรรมการที่ถูกจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเพื่อปฏิบัติภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่งที่สภาเห็นสมควรดำเนินการเมื่อปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นแล้วก็ยุบเลิกไป การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประเภทนี้จึงมีวัตถุประสงค์ หน้าที่ และระยะเวลาที่ชัดเจน แบ่งเป็น

(๑) คณะกรรมการสอบสวนหรือตรวจสอบ (Les Commissions d'enquête ou de contrôle) ซึ่งต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๙๖ ได้มีการยุบรวมอำนาจหน้าที่ใช้ชื่อว่า คณะกรรมการสอบสวน (Les Commissions d'enquête) เท่านั้น

(๒) คณะกรรมการพิจารณาการขอความเห็นเอกสิทธิ์และความคุ้มครองของสมาชิกสภา (Les Commissions ad hoc)

(๓) คณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาคดีอาญาร้ายแรงของประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐบาล (Les Commissions Spécialement élues pour l'examen des propositions de résolution portant la mise en accusation devant la Haute Cour de Justice)

เนื่องจากคณะกรรมการตามข้อ (๒) และ (๓) มีอำนาจหน้าที่เฉพาะทาง ในบทความนี้จึงจะกล่าวถึงเฉพาะคณะกรรมการสอบสวนของสภา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเปรียบเทียบการใช้อำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารหรือบุคคลเท่านั้น

๔.๑ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือการจัดการบริการสาธารณะหรือรัฐวิสาหกิจ

^{๑๔} มาตรา ๕ ทวิ ของรัฐกำหนด ค.ศ. ๑๙๕๘, อ้างแล้ว.

^{๑๕} มาตรา ๕ ตริ ของรัฐกำหนด ค.ศ. ๑๙๕๘, อ้างแล้ว.

เพื่อจัดทำรายงานเสนอต่อสภาที่แต่งตั้ง ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีในศาล ในกรณีที่คณะกรรมการให้การให้เริ่มดำเนินการสอบสวนแล้ว หากต่อมาศาลได้รับคำฟ้องในกรณีดังกล่าวไว้พิจารณา คณะกรรมการก็ต้องยุติการดำเนินการทันที^{๒๐}

คณะกรรมการสอบสวนจะแต่งตั้งขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสภาได้มีมติเห็นชอบกับญัตติเสนอให้ดำเนินการสอบสวนกรณีดังกล่าว ทั้งนี้ โดยญัตตินั้นต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับการกำหนดเรื่องที่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่อยู่ภายใต้ข้อห้ามที่กล่าวถึงข้างต้น เมื่อมีการยื่นญัตติแล้ว ญัตตินั้นจะถูกส่งไปยังคณะกรรมการประจำสภาที่เกี่ยวข้อง ในทางปฏิบัติ สภาผู้แทนจะส่งไปยังคณะกรรมการกฎหมาย ส่วนวุฒิสภาจะส่งไปที่คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ในเนื้อหา^{๒๑} ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวนอกจากจะพิจารณาว่าเข้าเงื่อนไขในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่แล้ว ยังพิจารณาถึงความเหมาะสม (Un examen d'opportunité) โดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ขององค์กรอื่นและอำนาจของฝ่ายบริหารในเรื่องดังกล่าว กระบวนการในขั้นตอนนี้จึงเป็นการกลั่นกรองมิให้เกิดการบิดเบือนการใช้อำนาจในการตรวจสอบของรัฐสภา นอกจากกระบวนการดังกล่าวแล้ว ข้อบังคับสภายังกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนซึ่งต้องประกอบด้วยสมาชิกสภาโดยคำนึงถึงสัดส่วนของกลุ่มการเมือง (les groupe politiques) อย่างทั่วถึงอีกด้วย^{๒๒}

คณะกรรมการสอบสวนมีระยะเวลาในการดำเนินงานไม่เกิน ๖ เดือน นับแต่สภามีมติเห็นชอบกับญัตติตั้งคณะกรรมการ และสภาไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนเรื่องที่ได้เคยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมาแล้วเมื่อยังไม่ล่วงพ้นกำหนด ๑๒ เดือน

๔.๒ คณะกรรมการสอบสวนมีวิธีดำเนินงานเช่นเดียวกับคณะกรรมการอื่น ๆ คือ มีการแต่งตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบ (le rapporteur) และในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจที่สำคัญดังต่อไปนี้^{๒๓}

(๑) อำนาจในการเรียกเอกสารหรือบุคคลมาให้ถ้อยคำแก่คณะกรรมการ โดยประธานกรรมการมีคำขอให้บังคับไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง การฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการตามหมายเรียกหรือปฏิเสธการสาบานตนหรือปฏิเสธการให้ข้อมูล มีโทษทาง

^{๒๐} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๕๖ - ๕๗; Le Sénat, อ้างแล้ว, หน้า ๓๐๙ - ๓๑๓.

^{๒๑} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๕๖; Le Sénat, อ้างแล้ว, หน้า ๓๑๓.

^{๒๒} L'Ass. Nat., อ้างแล้ว, หน้า ๕๔; Le Sénat, อ้างแล้ว, หน้า ๓๐๙

^{๒๓} มาตรา ๖ ของรัฐกำหนด ค.ศ. ๑๙๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติ เลขที่ ๒๐๐๘.๖๙๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๐๐๘ มาตรา ๒๘.

อาญาทั้งจำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๗,๕๐๐ ยูโร เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามประมวลกฎหมายอาญา เช่น เป็นการฝ่าฝืนหน้าที่ในการรักษาความลับทางวิชาชีพ ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้ผู้ถูกเรียกสามารถเปิดเผยข้อมูลโดยไม่มีความผิดใด ๆ อำนาจในการเรียกเอกสารของทางราชการมีข้อยกเว้นในกรณีที่เป็นความลับเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ กิจการต่างประเทศ ความมั่นคงภายในและภายนอกของรัฐ และต้องไม่เป็นการก้าวล่วงอำนาจตุลาการ

(๒) การดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิการสอบสวนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์การรักษาความลับ (la règle du secret) ซึ่งใช้กับกรรมการและผู้เข้าร่วมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

(๓) เมื่อคณะกรรมการสิทธิการสอบสวนดำเนินการแล้วเสร็จจะต้องจัดทำรายงานคณะกรรมการและพิมพ์เผยแพร่ ทั้งนี้ โดยเคารพกฎเกณฑ์ในการรักษาความลับและการคุ้มครองบุคคลผู้ให้ข้อมูล ข้อสรุปของคณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นคำตัดสินที่มีผลทางกฎหมาย แต่มีผลทางการเมืองให้รัฐบาลต้องนำไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๕. บทสรุป

จากการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระบบคณะกรรมการของรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยเฉพาะการให้อำนาจในการออกคำสั่งเรียกเอกสารหรือบุคคล โดยมีบทกำหนดโทษทางอาญาของคณะกรรมการสอบสวนมีประเด็นที่สมควรนำมาประกอบการพิจารณาอย่างน้อยสามประการ คือ ระบบคณะกรรมการรัฐสภาของไทยในปัจจุบันเหมาะสมกับการกำหนดภาระหน้าที่และส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของรัฐสภาหรือไม่ ประการที่สอง วิธีดำเนินการของคณะกรรมการโดยเฉพาะการทำหน้าที่ในการสอบสวนมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมหรือไม่ และประการสุดท้าย ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาควรมีข้อพิจารณาอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบคณะกรรมการและรัฐสภาไทยให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นต่อไป

บทความจากสื่อมวลชน
นักวิชาการค้านกฎหมายเสริมอำนาจคณะกรรมการ
เพิ่มอัตราโทษแรง-ปกปิดข้อมูล*

นักวิชาการแสดงความคิดเห็นคัดค้านร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญเป็นการเพิ่มอำนาจของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งอาจเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน และได้มีการกำหนดอัตราโทษกระบวนกรในการลงโทษที่ไม่ชัดเจน และอาจเป็นการปกปิดข้อมูลข่าวสารเสนอต่อสาธารณะ นายพรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กล่าวถึงกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรเตรียมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ในวาระ ๒-๓ ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แม้โดยเจตนารมณ์แล้วมีสาระสำคัญช่วยให้คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นแต่อีกด้านหนึ่งอาจเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ฉะนั้น กลไกและโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องบังคับใช้ไม่ให้เป็นไปจำกัดสิทธิของบุคคล ประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้มีโครงสร้างและรายละเอียดไม่ชัดเจน และอาจเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพโดยเฉพาะบทกำหนดโทษผู้กระทำความผิดในกรณีการลงโทษนั้น หากบุคคลใดฝ่าฝืนไม่กระทำตามคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ได้ระบุถึงกรณีใดบ้างที่จะถือว่าการกระทำความผิดต่อคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ในขณะที่กฎหมายเช่นเดียวกันนี้ ในต่างประเทศมีการบัญญัติไว้โดยชัดว่าจะลงโทษบุคคลใดได้ บุคคลนั้นต้องมี “เจตนา” และการแสดงเจตนาเช่นว่านี้จะต้องมีพฤติการณ์ที่ตั้งใจในการขัดขวางการทำงานของคณะกรรมการในการสอบสวน หรือศึกษา เป็นต้น การระบุไว้โดยชัดเจนนี้ถือได้ว่าเป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามหลักนิติรัฐ หากบุคคลถูกเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือนำส่งเอกสารให้กับคณะกรรมการได้ทราบในการนี้เห็นควรให้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่ากรณีใดที่จะถือว่าการกระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าว

นอกจากนี้ ในส่วนของกระบวนการในการลงโทษก็พบปัญหาอุปสรรค ไม่ว่าจะเป็นในร่างมาตรา ๑๑ ที่แสดงให้เห็นถึงการให้อำนาจคณะกรรมการที่จะลงโทษแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อกฎหมายนี้ กล่าวคือ หากพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ส่งฟ้องคณะกรรมการมีอำนาจในการดำเนินการฟ้องร้องต่อไปได้ หรือร่างมาตรา ๑๕/๑ การห้ามไม่ให้เปิดเผยข้อมูลนั้นก็มีความไม่เหมาะสม เพราะควรจะต้องถือตามหลักการ ว่าการเปิดเผยข้อมูล

* ที่มา: นายพรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓
 สืบค้นได้ที่ <http://www.matichon.co.th/matichon>

ข่าวสารเป็นหลัก การปกปิดข้อมูลข่าวสารเป็นข้อยกเว้นเพราะเป็นเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและหลักความโปร่งใสในการดำเนินการของคณะกรรมการ

ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจในการเรียกบุคคลไปสอบสวนในทางมิชอบ และหากกำหนดหลักการในลักษณะเช่นนี้ อาจเป็นการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่มิให้สื่อมวลชนรับทราบและรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการต่อสาธารณะชน อย่างไรก็ตาม อาจมีบางกรณีอันถือได้ว่าเป็นข้อยกเว้นจะไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ แต่ต้องกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน เช่น อาจจะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย หากมีการเปิดเผยไปจะกระทบกับการทำการค้าของบุคคลได้หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจไม่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน ข้อมูลนั้นเป็นการกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือข้อมูลอื่นใดที่อาจจะต้องมีการลงมติเป็นเอกฉันท์ว่าข้อมูลนั้น ๆ ห้ามมิให้มีการนำไปเปิดเผย เป็นต้น

ในส่วนการกำหนดอัตราโทษนั้น ถือได้ว่าเป็นการลงโทษที่ร้ายแรงประกอบกับกระบวนการดำเนินการลงโทษก็ไม่ชัดเจน ฉะนั้น ควรนำมาตรการการว่ากล่าวตักเตือนมาใช้ก่อนจนถึงที่สุดหากไม่เป็นที่ยุติให้ดำเนินคดีตามกฎหมาย และการดำเนินการฟ้องคดีนั้นควรพิจารณาว่า กรณีควรเป็นมติของสภาฯโดยเสียงข้างมากอนุมัติก่อนหรือไม่ มิฉะนั้นอาจเป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการลงโทษบุคคลโดยมิชอบ และโดยหลักการแล้วต้องอาศัยช่องทางและกลไกให้มีกระบวนการอุทธรณ์ทั้งกับองค์กรภายในและองค์กรภายนอก โดยอาจจะมีการเรียกให้บุคคลนั้น ๆ มาชี้แจงต่อสภาฯ และหากสภาฯเห็นว่าเป็นความผิดก็จะต้องมีการนำส่งเรื่องไปยังพนักงานอัยการและศาลเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป อันเป็นกระบวนการที่โปร่งใสและไม่เป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.
(นายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒)
- : ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.
(นายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๔/๑๒๑๐๐

(๑)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ..... ๑๗๓๒๓/๖๕๕๖
วันที่..... ๑๕ พ. ๕ ๕๖
เวลา..... ๑๐.๓๐๔

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๑๔/๓๒๑๒
ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑
๒. หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๑๔/๖๒๔๒
ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จำนวน ๒ ฉบับ

ตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายทิวา เงินยวง กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภา
ผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ไปเพื่อ
นายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรองเนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณา
ลงนามรับรองร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

กลุ่มงานระเบียบการ
วันที่ ๒๕๕๒ / ๒๕๕๒
วันที่ ๑๕ / พ. ๕ / ๕๖ เวลา ๑๑.๐๐ น.

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและสถิติ ๑
วันที่ ๒๐๕ / ๒๕๕๒
วันที่ ๑๕ / พ. ๕ / ๕๖ เวลา ๑๐.๕๕ น.

ขอแสดงความนับถือ

(นางอัญชลี ไทพบุตร)

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
รักษาราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักประสานงานการเมือง

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๔๔๒๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๓๖๗๒

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
วันที่ ๑๖ / ๒๕๕๒
วันที่ ๑๕ / พ. ๕ / ๕๖ เวลา ๑๐.๕๕ น.
ส่งกลุ่มงาน พ.ร.บ. ม.ค. ๕๖ ดำเนินการ

(๒)

ลำดับ	69/6650
เลขที่	๑๕๖๑๖๑
วันที่	๑๕/๖๖
เวลา	๑๕/๖๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน คลุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

19 มีนาคม ๒๕๕๑

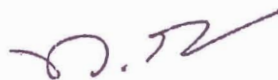
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าและคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอสภาพิจารณาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ผู้เสนอ

(นายทิวา เงินขวง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
กรุงเทพมหานคร หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๑๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้
วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑
วันที่ ๑๖ พ.ย. ๕๖ เวลา ๑๖.๓๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป	สำนักงานการประชุม
รับที่ ๑๕	๑๕/๖๖
วันที่ ๑๕/๖๖	เวลา ๑๖.๓๐ น.
กลุ่มงาน	ดำเนินการ

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและสถิติ ๑	
รับที่ ๑๖	๑๖/๖๖
วันที่ ๑๖/๓/๕๖	เวลา ๑๖.๓๐ น.

ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการข้าราชการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

นายฉัตรศักดิ์ วัฒนวิเศษกิจ

๒.
(นายฉัตรศักดิ์ วัฒนวิเศษกิจ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๗๗

๓.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๖๖

๔.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๙๕๐

๕. (๙๙๖)
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๙๙๖

๑๐.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๖๑

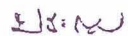

๑.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๔๖

๒.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๐๗

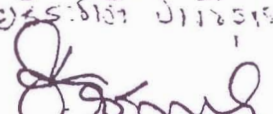
๓.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๘๓

๔.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๕๐

๑๑.
(นายสมศักดิ์ ใจรักชน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ๒๖๖ ✓
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๗๒

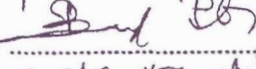
ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการข้าราชการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา.พ.ศ.

๑๒.
.....
(นายธีรวิทย์ กิ่งแก้ว)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 310 ✓

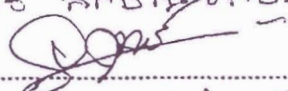
๑๓.
.....
(นายวิชาญ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 126 ✓

๑๔.
.....
(นายประพนธ์ วิจารณ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 178 ✓
ม.น.ย.๑๓ ส.ส.ส.ไทย

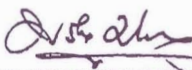
๑๕.
.....
(นายวิฑูรย์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 120 ✓

๑๖.
.....
(นายสุพรรณ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 165 ✓
วิฑูรย์ กิ่งแก้ว

๑๗.
.....
(นายสมิทธิ์ รุ่งเรือง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 56 ✓

๑๘.
.....
(นายสุวิทย์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 044 ✓

๑๙.
.....
(นายสุวิทย์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 11 ✓
วิฑูรย์ กิ่งแก้ว

๒๐.
.....
(นายสุวิทย์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 194 ✓

วิฑูรย์ กิ่งแก้ว

(นายสุวิทย์ วัฒนวิทย์)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับซึ่งจะส่งผลคือต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

รับรอง

พระราชบัญญัติ

คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น ต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการ วิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๔ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็น คณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาพิเคราะห์หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาพิเคราะห์หรือศึกษาอยู่นั้นได้

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ใน กระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละ องค์การตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่ กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่ง บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรค หนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการ ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 130 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 นั้น ให้ คู่คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำหน้าที่ตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาพิเคราะห์หรือศึกษาอยู่ของ คณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแสดง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งบุคคล นั้นให้ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลา ที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีหนังสือ

หนังสือแจ้งหรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุผลและประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย

มาตรา ๗ บุคคลตามมาตรา ๖ ผู้ใดไม่จัดส่งเอกสารหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการพิจารณาว่ามีคําสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้น หรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการได้ เว้นแต่บุคคลนั้นได้มีหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการด้วยเหตุผลอันสมควรที่ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรา ๖ ได้ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วอาจจะดำเนินการตามมาตรา ๖ อีกรีกก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติให้ออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๗ ให้ประธานคณะกรรมการออกคำสั่งเรียกให้บุคคลนั้นจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งเรียก

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เหตุผล ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องและผลบังคับตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ผู้นั้นต้องมาด้วยตนเอง จะมอบบุคคลอื่นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการแทนตนเองมิได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น โดยผู้นั้นจะต้องมีหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาแทนตนเองอย่างชัดเจนหรือมีชี้แจงเหตุจำเป็นต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเรียกดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการยินยอมให้บุคคลอื่นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการแทนผู้ที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้นเป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียก

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นยอมมีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลงหรือความเห็นของคนที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการคนอื่นได้ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงหรือความเห็นนั้นเป็นประเด็นเดียวกัน โดยผู้นั้นจะต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเรียกดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติขึ้นชั้นให้บุคคลตามมาตรา ๗ ต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้นำความในมาตรา ๗ วรรคสอง และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๒ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๗ ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของผู้นั้นเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการสามัญทุกคณะของแต่ละสภา เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาจัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณารายงานของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาได้รับรายงานดังกล่าว

มติของที่ประชุมร่วมกันในการพิจารณาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ที่ประชุมร่วมกันตามมาตรา ๑๒ มีคำวินิจฉัยเห็นชอบด้วยตามรายงานของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๒ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภามีหนังสือร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร
(ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๒)

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

(ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๒)

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๕๗๐๙/๒๕๕๓

(๑๒)
(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

สี่ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายทิวา เงินขวง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายศักดิ์
คงเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภา
ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นางกิตติมา อังกินันท์	๒. นายคงกฤษ หษ์วิไล
๓. นายเจริญ จรรย์โกมล	๔. นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน
๕. นายเฉลิมชาติ การุญ	๖. นายชาดา ไทยเศรษฐ์
๗. นายคล บุญนาค	๘. นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น
๙. นายธานี เทือกสุบรรณ	๑๐. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์
๑๑. นายนิพนธ์ บุญญามณี	๑๒. นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทธรศาสตร์
๑๓. นายนิโรธ สุนทรเลขา	๑๔. นายประชา ประสพดี
๑๕. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	๑๖. นายปรีชา มุสิกกุล
๑๗. นายปัญญา ศรีปัญญา	๑๘. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ
๑๙. นายพ้อง ชีวานันท์	๒๐. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์
๒๑. นางสาวรังสิมา รอดศรี	๒๒. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม
๒๓. นายวัชร เพ็ชรทอง	๒๔. นายวิรัช จีระแพทย์
๒๕. นายวิรัช ร่มเย็น	๒๖. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์
๒๗. นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ	๒๘. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ
๒๙. นายศักดิ์ กงเพชร	๓๐. นายสมชัย คีตรพัฒน์ศิริ
๓๑. นายสรวงศ์ เทียนทอง	๓๒. นายสุชาติ คั่นติวณิชชานนท์
๓๓. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	๓๔. นายสุรพงษ์ ไควจักษณ์ชัยกุล
๓๕. นางอนิก อัมระนันท์	๓๖. นายอิทธิเดช แก้วหลวง

(๑๓)

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการวิสามัญได้ขออนุญาตร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เพื่อนำมาพิจารณาทบทวนใหม่ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติยินยอมให้ถอนร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ได้ตามที่ร้องขอ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้มีมติให้ถอนร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ไปปรับปรุงใหม่อีกครั้ง

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

นิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
(นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๖, ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๒

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๓

สำเนาถูกต้อง

(นางฉันทิมาพร กาญจนภาค)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

นางะ/ร่าง
กนกรรม/พิมพ์
นางะ/ทาน ๑
ฉันทิมาพร/ทาน ๒

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายทิวา เงินขวง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายศักดิ์ดา คงเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายทิวา เงินขวง กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการวิสามัญได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. เพื่อนำมาพิจารณาทบทวนใหม่ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติยินยอมให้ถอนร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ได้ตามที่ร้องขอ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้มีมติให้ถอนร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ไปปรับปรุงใหม่อีกครั้ง

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายนิพนธ์ วิชัยชูทศศาสตร์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายศักดิ์ดา คงเพชร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายปัญญา ศรีปัญญา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายนิโรธ สุนทรเลขา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายปรีชา มุสิกกุล	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๘) นายวัชรระ เพชรทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๙) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๐) นายสรวงค์ เทียนทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๑) นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๒) นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

และคณะกรรมการได้มีมติตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการ ดังนี้

(๑) นายอัชพร จารุจินดา	รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๒) นายสรวิชัย เนื่องจำนง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี

๒. คณะกรรมการได้มีมติตั้ง นายนาถ ดวงวิชัย นิติกร ๘ ว. กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

นายพลิชฐ์ อัสววัฒนาพร

รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

๓.๒ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๑) นางสาวอำพา วาณิชชัชวาลย์

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

(๒) นายวสันต์ ฉัตรสอน

นิติกร

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

(๑) นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) นายวิฑิต แก้วภราดัย

ประธานคณะกรรมการประสานงาน

สภาผู้แทนราษฎร

(๓) นายชลน่าน ศรีแก้ว

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน

(๔) นายวิรัตน์ กัลยาศิริ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา

(๕) นายเฉลิมชัย ดันติวงศ์

ผู้อำนวยการพรรคเพื่อแผ่นดิน

(๖) นายวัชรินทร์ จอมพลาพล

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๓ คน คือ

(๑) พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน

(๒) นายพีรพันธุ์ พาลุสุข

(๓) นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ คือ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน และนายพีรพันธุ์ พาลุสุข ขอแปรญัตติแก้ความ เป็นดังนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการ
วิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา คณะกรรมการร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
คณะกรรมการสามัญ และกรรมการวิสามัญของรัฐสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญ และ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ประธานกรรมการร่วมกันของ
รัฐสภา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ

นางอานิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็น
วรรคสี่ ในมาตรา ๕ ดังนี้

“บทบัญญัติตามวรรคสองให้นำมาใช้บังคับในกรณีการสังกัดและการปฏิบัติหน้าที่ของ
พนักงานอัยการ”

มาตรา ๕/๑

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ

นายวิรัช จิระแพทย์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่ม
ความเป็นมาตรา ๕/๑ ดังนี้

“มาตรา ๕/๑ ความในมาตรา ๕ วรรคสอง ให้บังคับใช้แก่พนักงาน
อัยการโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ

นางอานิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ความในวรรคสอง
ในมาตรา ๖ ดังนี้

“หนังสือพิมพ์เสนอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร พร้อมทั้งระบุเหตุผลในกรณีที่เชิญเฉพาะบุคคลนั้น สำหรับในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมา แลลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้”

มาตรา ๖/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๖/๒

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ
นางอนิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้
เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๒ ดังนี้

“มาตรา ๖/๒ ในกรณีที่มิบุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือความเห็นตามมาตรา ๖ จากคณะกรรมการหลายคณะและมีประเด็นที่ประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงหรือความเห็นในเรื่องเดียวกัน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จัดให้มีการประชุมร่วมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับฟังข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ

นางอนิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอเพิ่มความเป็นวรรคสามและวรรคสี่ ในมาตรา ๗ ดังนี้

“คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก พร้อมเหตุผลในกรณีที่เชิญเฉพาะบุคคลนั้น และประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร รวมทั้งโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียกให้นำความในมาตรา ๖ วรรคสาม มาตรา ๖/๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง รวมทั้งมาตรา ๗ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับบุคคลที่ได้รับคำสั่งเรียกตามมาตรา นี้ด้วยโดยอนุโลม”

นายวิรัช จีระแพทย์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ความ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ บุคคลที่พิมพ์ตรา ๖ ผู้ใดที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะที่รับฟังข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการที่รับฟังข้อเท็จจริงออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการได้ เว้นแต่โดยอาจขอให้บุคคล

นั้นได้มีหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการสวัสดิการที่ขอสงวนความเห็นต่อร่างข้อบังคับฉบับที่ ๒๖ ได้ เมื่อ
คณะกรรมการสวัสดิการได้นำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้วขอสงวนความเห็นต่อร่าง
ข้อบังคับ ๒ ข้อด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตาม
สมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก”

มาตรา ๘

คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๘/๑

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ

นางอานิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้
เพิ่มความเป็นมาตรา ๘/๑ ดังนี้

“มาตรา ๘/๑ บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมา
แสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นตามมาตรา ๖ หรือได้รับคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ อาจพิจารณาส่ง
เอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น แล้วแต่กรณี เท่าที่ไม่กระทบกับความปลอดภัย
ประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือการแข่งขันทางการค้าที่สำคัญ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควร หรือบุคคลตามวรรคหนึ่ง
แจ้งว่าเอกสาร ข้อเท็จจริง หรือความเห็นที่จะได้มาตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี อาจมี
ผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าที่สำคัญ ให้ประธานคณะกรรมการดำเนินการประชุมในวาระนั้น
เป็นการประชุมลับ และจัดให้กรรมการและบุคคลที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมดลงชื่อในบันทึกรับรองว่า
ตนมิได้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กำลังจะพิจารณา หากมีบุคคลใดไม่ลงชื่อโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือระบุ
ว่าตนอาจมีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว ห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมประชุมในวาระนั้น และห้ามมิให้
รับรู้ข้อมูลดังกล่าวจากกรรมการ และบุคคลที่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๙

คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๑๐

คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๑๐/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ คือ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ขอแปรญัตติแก้ความ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งเรียกบุคคลให้ส่งเอกสาร หรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นตามมาตรา ๖ และมีการฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ให้คณะกรรมการดำเนินการมีหนังสือร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๒

คณะกรรมการตัดออก

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ คือ

นางอานิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างเดิมพลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ขอแปรญัตติตัดความในมาตรา ๑๒ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๓

คณะกรรมการตัดออก

มีกรรมการขอสงวนความเห็น คือ

นางอานิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ความ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ที่ประชุมร่วมกันตามมาตรา ๑๒ มีคำวินิจฉัยเห็นชอบด้วยตามรายงานของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๒ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภามีหนังสือสั่งทุกที่กล่าวโทษต่อเจ้าพนักงานตำรวจสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป”

มาตรา ๑๔

คณะกรรมการตัดออก

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ คือ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน และ นายพิรพันธุ์ พาลุสุข ขอแปรญัตติตัดความในมาตรา ๑๔ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๔/๒ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ คือ นางอนิก อัมระนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ความ เป็นดังนี้ “มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ขอแปรญัตติแก้ความ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าเดือนสองปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕/๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญ
ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๔ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

เขตสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 130 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ./ 2550 นั้น ให้คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำการที่ฝ่าฝืนมาตรานี้ได้

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกต้องการเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด

มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้รัฐสภา คณะกรรมการมีหนังสือขอร้องให้บุคคลนั้นให้ส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วัน ที่คณะกรรมาธิการมีหนังสือขอร้องให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุผลแห่งการขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอร้องให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาคำพิพากษาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจากบุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรให้บุคคลตามวรรคหนึ่งส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖/๑ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอลือ่นหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้นเป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ บุคคลที่ส่งบัตร ๒ ผู้ใดที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลง
ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อ
คณะกรรมการพิชการที่มีมติออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมา
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการได้ เว้นแต่ โดยอาจขอให้บุคคลนั้นได้มี
หนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการด้วยเหตุผลอันสมควรที่ไม่ส่งบัตรปฏิบัติส่งบัตร ๒ ได้ เมื่อคณะกรรมการ
ได้นำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้วขอสงวนสิทธิบัตรส่งบัตร ๒ อีกด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อย
กว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตาม
สมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคสาม และมาตรา ๗ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับ
บุคคลที่ได้รับคำสั่งเรียกตามมาตรา นี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติให้ขอคำชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตร ๑ ให้ประชาชน
คณะกรรมการขอคำชี้แจงหรือให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือส่งบัตรส่งบัตรชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรเห็นด้วย
ตนเองต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่วันนับแต่วันที่ยื่น
คำชี้แจง

คำสั่งชี้แจงหรือส่งบัตรหนึ่งต้องระบุอย่างแน่ชัดว่าหน้าที่ของคณะกรรมการ เหตุผล ประเด็น
ข้อซักถามที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตบังคับตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งชี้แจงให้บุคคลชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรเห็น
ผู้นั้นต้องส่งบัตรชี้แจงตนเอง ส่งมอบบุคคลอื่นส่งบัตรชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรเห็นต่อคณะกรรมการแทน
ตนเองมิได้ เว้นแต่มีเหตุอันเป็น โดยผู้นั้นจะต้องมีหนังสือขอขมขอมให้บุคคลอื่นแทนตนเองอย่างชัดแจ้ง
หรือหนังสือส่งเหตุอันเป็นต่อคณะกรรมการภายใน สวมวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งชี้แจงคำสั่งส่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการยื่นขอไม่ให้บุคคลอื่นส่งบัตรชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรเห็นต่อ
คณะกรรมการแทนผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรหนึ่ง ให้ถือว่าบัตรชี้แจงหรือส่งบัตรเห็นของ
บุคคลนั้นเป็นคำสั่งชี้แจงหรือส่งบัตรเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีคำสั่งชี้แจง

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งชี้แจงให้บุคคลชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรเห็น
ขอขมขอมให้ส่งบัตรชี้แจงหรือส่งบัตรส่งบัตรเห็นของคนที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการคนอื่นได้ ในกรณี
ชี้แจงหรือส่งบัตรเห็นนั้นเป็นประเด็นเดียวกัน โดยผู้นั้นจะต้องมีหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการภายใน
สวมวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งชี้แจงคำสั่งส่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้บุคคลที่สมัครหาที่นั่งต้องนำเอกสารยื่นขอหรือยื่นขอ
แสดงตนว่าตนเห็นชอบต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้นำเอกสารในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๑๐/๑ การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา ๗ ให้คณะกรรมการ
ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่
ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้น
ได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียก แล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว

มาตรา ๑๑ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ หรือมีคำสั่งเรียกตามมาตรา
๗ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือ
แสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๒ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกหรือติดต่อมาตรา ๑๖ ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือไม่นำ
เอกสารยื่นขอหรือยื่นขอแสดงตนว่าตนเห็นชอบต่อคณะกรรมการ ให้นำคณะกรรมการสั่งทำรายนาม
ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของผู้นั้นเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา และประธาน
คณะกรรมการผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อพิจารณาวินิจฉัยข้อ

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาสั่งให้ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือประมาทละเลย
รายนามของคณะกรรมการมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือ
ประธานวุฒิสภาได้รับรายนามดังกล่าว

มติของที่ประชุมร่วมทั้งในมาตรา พิจารณาวินิจฉัยต่อมาตรา ๑๖ ให้ใช้เสียงข้างมากที่เป็น
ประมุข ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ที่ประชุมร่วมทั้งในมาตรา ๑๖ มีมติวินิจฉัยเห็นชอบด้วยตนเอง
ของคณะกรรมการมาตรา ๑๖ ให้นำประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาที่มีหนังสือร้องขอ
ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคดียุติธรรมต่อไป

มาตรา ๑๔ ในที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ค่าธรรมเนียมเป็นเงินหนึ่งพันบาทต่อปี
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา

มาตรา ๑๔/๑ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ต่อคณะกรรมการ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย
เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดย
สุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔/๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

มาตรา ๑๕/๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้อามาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ หรือมิใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่
ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕/๒ ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการซึ่งกระทำ
การตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕/๓ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติตามหน้าที่ของ
คณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕/๔ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการ
มีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ให้ประธานรัฐสภารักษากฎการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน (๒๙)

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 8431
วันที่ 22 พ.ย. 2553
เวลา 10.41 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๗๗๒

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ
ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑๖ (น) / ๖๕๕๓
วันที่ ๒๒ / พ.ย. / ๕๓
เวลา ๑๓.๕๐ น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๕๓๓ / ๕๓ วันที่ ๒๒ / พ.ย. / ๕๓
เวลา ๑๒.๕๘ น. ส่ง ผศค
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. (นายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. (นายศักดิ์ดา คงเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.
(นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสามฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่
๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของนายทิวา เงินยวง
กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๗ เมษายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่
๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุม
ได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติวาระที่สาม ในครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓
เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

(นายสุวิจักขณ์ นาควิชะชัย)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับซึ่งจะส่งผลดีต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ ทำให้มีประสิทธิภาพและได้รับข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๓๒)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ได้ และในรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้คำสั่งมีผลบังคับได้จะต้องดำเนินการออกกฎหมายขึ้นมารองรับ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการที่กระทำ การพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายศักดิ์ดา คงเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคำสั่งเรียกของคณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญ
ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการสามัญและ
คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
แต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๔ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็น คณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ คณะกรรมการธิการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กร ตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล หน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของ คณะกรรมการธิการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

หนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการ พิจารณาด้วยก็ได้

บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึงสามวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าว ต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้งเหตุจาก บุคคลนั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งเคยส่งเอกสาร หรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว อาจอ้างเอกสาร คำแถลง หรือความเห็น ของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีหนังสือแจ้ง ต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นควรให้บุคคลตามวรรคสี่ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต้องมาด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน พร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าคำแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้นเป็นคำแถลงหรือความเห็นของผู้ที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามวรรคหนึ่งให้นำความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ โดยอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในการออกคำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

คำสั่งเรียกตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควร และโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก

มาตรา ๙ การจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง
- (๓) ส่งทางโทรสาร
- (๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการจัดส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด เมื่อได้ดำเนินการจัดส่งตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังกล่าวแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียกแล้วแต่กรณี โดยชอบแล้ว

มาตรา ๑๐ ผู้ใดที่คณะกรรมการมีหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ หรือมีคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘ ต่อคณะกรรมการสิทธิ หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานการประชุมตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานหรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน โดยสุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดส่งเอกสารหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการซึ่งกระทำการ ตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ ของคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานคณะกรรมการ มีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๗ ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสุภาวดี ตันตระกุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัติติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ...

พรรคประชาธิปัตย์ได้มีมติให้ความเห็นชอบให้นายทิวา เงินยวง เสนอร่างพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ.ต่อรัฐสภา ซึ่งนาย
ทิวา เงินยวง ได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อนำ^{อน}วรรคให้เป็นที่
ตามมาตรา 135 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

1.1 เพื่อดำเนินการให้เป็นที่ไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. 2550 มาตรา 135 วรรค 2 ที่ให้อำนาจคณะกรรมการสามัญและกรรมสิทธิการวิสามัญของ
สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดแถลง
ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่คณะกรรมการฯ พิจารณา
สอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้

1.2 เพื่อสร้างระบบการตรวจสอบและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
โดยคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้มีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

1.3 เพื่อให้การใช้อำนาจของคณะกรรมการสามัญและวิสามัญในการทำกิจการ
พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจของสภาผู้แทนหรือวุฒิสภาดำเนิน ไปอย่าง
มีประสิทธิภาพ

2. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

2.1 กำหนดให้คณะกรรมการสามัญและวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือ
วุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือ
แสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในการพิจารณาสอบสวนหรือการศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่
ในอำนาจของสภาผู้แทนหรือวุฒิสภา

2.2 กำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้อำนาจตามข้อ 2.1 ในกรณีที่ผู้ถูกตั้งหรือถูกเรียก
เป็น ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่น

2.3 กำหนดให้บุคคลตามข้อ 2.1 และ 2.2 ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองในการปฏิบัติ
หน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 130

2.4 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่คณะกรรมการพิจารณากระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ โดยให้ประธานคณะกรรมการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลที่ถูกสั่งหรือถูกเรียก พร้อมทั้งระบุเหตุผลและประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องให้ทราบด้วย

2.5 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกรณีที่ถูกสั่งหรือถูกเรียกต้องมาด้วยตนเองและในกรณีที่มีการฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลของคณะกรรมการฯ ให้กรรมการดำเนินการเรียกอีกได้โดยต้องระบุ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและผลของการฝ่าฝืนไว้ในคำสั่งเรียกด้วย

2.6 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกเรียกไม่สามารถมาด้วยตนเองได้และมอบให้บุคคลอื่นมาแทนต้องผูกพันต่อคำสั่งหรือความเห็นของผู้มาแทน โดยให้ถือว่าเป็นคำสั่งหรือความเห็นของผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกเรียกเอง

2.7 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกเรียกนั้นๆ ถูกสั่งและถูกเรียกโดยคณะกรรมการหลายคณะในเรื่องเดียวกัน ให้มีสิทธิอ้างเอกสาร คำแถลงหรือความเห็นของตนที่ให้ไว้แก่คณะกรรมการอื่นได้

2.8 กำหนดหลักเกณฑ์ให้กรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

2.9 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการในกรณีที่ผู้ถูกสั่งหรือถูกเรียกจงใจฝ่าฝืน ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งหรือการเรียกบุคคลของคณะกรรมการ เพื่อนำไปสู่กระบวนการการลงโทษต่อไป

(นายทิวา เงินยวง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกและวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ดังต่อไปนี้

**๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.**

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ได้บัญญัติให้
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมี
อำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำกิจการ
พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนกัน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมา
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้น
ได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการสัมฤทธิ์ผล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องเพิ่มอำนาจเกี่ยวกับการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ คณะกรรมการสามัญและวิสามัญที่สภาตั้ง เพื่อกระทำกิจการพิจารณาสอบสวนหรือ
ศึกษาเรื่องใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่ง
เรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือ
ในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้ และได้กำหนดให้ประธานคณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจ
ออกคำสั่งเรียก (ตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖)

๒.๒ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมา
แถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น ในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่

บุคคลนั้นได้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่ได้มอบหมายให้บุคคลอื่นมาแทน คณะกรรมการอาจจัดทำรายงานการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียก พร้อมส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่เสนอไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม สำหรับกรณีที่อัยการสูงสุดเป็นผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเรียก ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจยื่นฟ้องคดีต่อศาลหรืออาจแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนได้ (มาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

๒.๓ บัญญัติให้มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ โดยให้จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๕)

(นายศักดิ์ดา คงเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ได้บัญญัติ
ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และ
มีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำการ
พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียก
บุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือ
ศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการสัมฤทธิ์ผล มีประสิทธิภาพ สอดคล้อง
กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องเพิ่มอำนาจเกี่ยวกับการออกคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ คณะกรรมการสามัญและวิสามัญที่สภาตั้งเพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน
หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี มีอำนาจออก
คำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ
หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และได้กำหนดให้ประธานคณะกรรมการเป็นผู้มี
อำนาจออกคำสั่งเรียก (มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖)

๒.๒ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมา
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ บุคคล
นั้นได้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่ได้ออบหมายให้บุคคลอื่นมาแทน

(๔๒)

คณะกรรมการอาจจัดทำรายงานการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกพร้อมมติให้ดำเนินการตาม
กระบวนการยุติธรรมเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาแล้วแต่กรณี (มาตรา ๓
มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๒.๓ บัญญัติให้มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการโดยให้จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๔)

(นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)